

SEGÉDLET

az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) alkalmazásához a szabadalmi oltalommal összefüggő eljárásokban

Az SZTNH előtti eljárások háttérjogsabályát 2017. december 31-ig a *közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény* (Ket.) képezi. A Ket. szabályainak alkalmazása szubszidiárius, azokat az iparjogvédelmi és a szerzői jogi eljárásokban, valamint a kutatás-fejlesztési tevékenység minősítésével kapcsolatos hatósági és szakértői eljárásokban csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajta-ra vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg. A Ket.-et – annak egyidejű hatályvesztésével – 2018. január 1-jével az *általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény* (Ákr.) váltja fel.

Az Ákr. hatálybalépése az SZTNH előtti eljárásokban több szempontból sajátos jogi helyzetet eredményez a következő körülményekre figyelemmel:

- Az Ákr.-hez fűzött miniszteri indokolás egyértelműen kimondja, hogy az Ákr. a szellemi tulajdonnal összefüggő eljárásokra nem alkalmazandó, mivel azok nem tekinthetők hatósági eljárásoknak.
- Az *általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény* (a továbbiakban: Ákr.-Kp. Módtv.) által a szellemi tulajdoni törvényekben végrehajtott módosítások alapján a szellemi tulajdoni eljárásokban – kiegészítő alkalmazási szabályként – mégis az Ákr. lesz háttérjogsabályként alkalmazandó.
- Az Ákr.-Kp. Módtv. által végrehajtott módosítások alapján az SZTNH-nak az Ákr. rendelkezéseit az adott ágazati törvényben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmaznia. Ez a megoldás – az Ákr. 8. § (2) bekezdésében foglalt tilalom feloldásával – bármely kérdésben eltérést enged a szellemi tulajdoni ágazati törvények számára az Ákr. rendelkezéseitől.

Az SZTNH tehát az előtte folyó eljárásokban **2018. január 1-jétől az Ákr.**, a szellemi tulajdoni **ágazati törvények**, valamint az ágazati törvényekben az Ákr. vonatkozásában megállapított **kizárások, kiegészítések és eltérések** alapján jár majd el. Az ezen a napon vagy azt követően indult és a megismételt eljárásokban tehát e szabályrendszer tekinthető irányadónak (míg az ezt megelőzően indult eljárásokban továbbra is a korábbi szabályrendszer szerint kell eljárni, tehát a Ket. és az ágazati törvények együttesen alkalmazandók).

Ennek eredményeképpen az Ákr. hatálybalépésével az SZTNH eljárásait szabályozó joganyagban három szabályozási réteg alakul ki:

1. **ha a szellemi tulajdoni ágazati törvény az Ákr.-től eltérő szabályozást tartalmaz, akkor az ágazati szabályozást kell alkalmazni;**
2. **ha az ágazati törvény kiegészíti az Ákr. szabályait, akkor mindkettő alkalmazandó;**
3. **az ágazati törvények által nem szabályozott kérdésekben pedig kizárólag az Ákr.alkalmazandó.**

Ennek a jogalkalmazási segédletnek az a célja, hogy a szabadalmi eljárásokban megkönnyítse az egyes jogintézményekkel összefüggésben alkalmazandó szabályok azonosítását. A mellékelt

táblázat első oszlopa az Ákr.-nek – az ágazati törvényekben szereplő kizárásokra, illetve kiegészítésekre és eltérésekre figyelemmel – az SZTNH által alkalmazandó, egységes szerkezetbe foglalt „szövegváltozatát” („Ákr. mínusz”), a második oszlop az ágazati törvényeknek az Ákr.-től eltérő, illetve azt kiegészítő szabályait, a harmadik pedig az alkalmazandó szabályok azonosításához szükségesértelmező megjegyzéseket tartalmazza.

*

Atalálmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szt.) 22/A. § (3) bekezdése a vonatkozó európai közösségi rendeletek, illetve a 26/2004. (II. 26.) Korm. rendelet eltérő rendelkezése hiányában a kiegészítő oltalmi tanúsítványokkal kapcsolatos ügyekben megfelelően alkalmazni rendeli az Szt. szabályait.

A használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény (Hmtv.) 28. §-a és 36/A. §-a az SZTNH használatiminta-oltalmi ügyekben folyó eljárásában – a Hmtv.-ben foglalt egyes eltérésekkel, illetve, ha a Hmtv. eltérő szabályokat nem tartalmaz – megfelelően alkalmazni rendeli az Szt.-nek az SZTNH előtti eljárásra vonatkozó általános és különös szabályait, ideértve a szabadalmi lajstromra, valamint a hatósági tájékoztatásra vonatkozó szabályokat is.

A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény (Fmtv.) 33. § (1), 34. § (6), 40. § (2) és 41. § (2) bekezdése az SZTNH formatervezésiminta-oltalmi ügyekben folyó eljárásában – az Fmtv.-ben foglalt egyes eltérésekkel, illetve, ha az Fmtv. eltérő szabályokat nem tartalmaz – megfelelően alkalmazni rendeli az Szt.-nek az SZTNH előtti eljárásra vonatkozó általános és különös szabályait, ideértve a mintaoltalmi lajstromra, a kiállítási igazolásra, valamint a bejelentés benyújtását követő vizsgálatra vonatkozó szabályokat is.

A mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalmáról szóló 1991. évi XXXIX. törvény (Toptv.) 17. § (6) bekezdése az SZTNH topográfiaoltalmi eljárásaira – a Toptv.-ben foglalt eltérésekkel – megfelelően alkalmazni rendeli az Szt.-nek az SZTNH előtti eljárásra vonatkozó szabályait.

A fentiekre figyelemmel az SZTNH nem készít az Ákr.-nek a kiegészítő oltalmi tanúsítványokkal, a használati mintákkal, a formatervezési mintákkal és a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájával kapcsolatos eljárásokban való alkalmazásáról önálló segédletet: az Szt.-vel kapcsolatban készített alábbi segédlet megfelelően irányadó a felsorolt eljárásokban is.

*

Az első oszlopban áthúzás(~~példa~~) jelzi az Ákr.-nek az érintett szellemi tulajdoni ágazati törvény (Ákr.-Kp. Módtv. által beiktatott módosítása) által kizárt rendelkezéseit.

Szürke alapú áthúzás (~~példa~~) jelzi (a harmadik oszlopban további magyarázattal kiegészítve) az Ákr.-nek azokat a szabályait, amelyeknek az SZTNH előtti eljárásokban történő alkalmazása nem került ugyan kifejezetten kizárásra, de

- az érintett szellemi tulajdoni ágazati törvény eltérő rendelkezéseimiatt mégsem alkalmazandók (ez megnyilvánulhat egyszerű eltérésben, vagy a jogintézmény kimerítő jellegű, eltérő tartalmú szabályozásában);
- amelyek az Ákr. kifejezett rendelkezései alapján nem alkalmazhatók az SZTNH előtti eljárásokban (akár azért, mert az alkalmazásuknak az Ákr.-ben foglalt előfeltétele nem

áll fenn, akár azért, mert az Ákr. kizáró szabályának alkalmazását előíró feltétel teljesül); vagy

- amelyeknek az SZTNH előtti eljárásokban történő alkalmazása – az érintett eljárások sajátosságaiból fakadó értelmezhetetlenségükre tekintettel – nem lehetséges.

Ákr. <i>Egységes szerkezetben az Ákr.-Kp. Módtv.-ben és az Szt.-ben szabályozott vagy abból következő kizárásokkal</i>	A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvénynek (Szt.) az Ákr.-től eltérő és azt kiegészítő szabályai	Megjegyzések
I. FEJEZET ALAPELVEK ÉS A TÖRVÉNY HATÁLYA 1. Alapelvek 1. § [Az alapelvek szerepe] A közigazgatási hatósági eljárásokban – összhangban az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkével – az eljárás minden résztvevője a rá irányadó szabályoknak megfelelően és az eljárás minden szakaszában az e fejezetben meghatározott alapelvek és alapvető szabályok érvényre juttatásával jár el.		Az Ákr. alapelvei – a hivatalbóliság elve kivételével – alkalmazandók a szabadalmi eljárásokban.
2. § [A jogszerűség elve] (1) A közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el. (2) A hatóság a hatásköre gyakorlása során a) a szakszerűség, az egyszerűség, az ügyféllel való együttműködés és a jóhiszeműség követelményeinek megfelelően, b) a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét megtartva, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül, c) a jogszabályban meghatározott határidőn belül, észszerű időben jár el.		
3. § [A hivatalbóliság elve] A hatóság a kizárólag kérelemre indítható eljárások kivételével hivatalból eljárást indíthat, a	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése,	Az Szt. 45. § (4) bekezdése alapján az SZTNH a hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyekben – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában (ld. az Ákr. 103. §-hoz írtakat) –

kérelemre indult eljárást jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén folytathatja. Hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, valamint e törvény keretei között felülvizsgálhatja a saját és a felügyelete alá tartozó hatóság döntését és eljárását.	46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	kérelemre jár el, ezért szabadalmi ügyekben nem érvényesül az Ákr. szerinti hivatalbóli eljárás alapelve.
4. § [A hatékonyság elve] A hatóság a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza, és - a tényállás tisztázására vonatkozó követelmények sérelme nélkül, a fejlett technológiák alkalmazásával - az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.		
5. § [Az ügyfélre vonatkozó alapelvek] (1) Az ügyfél az eljárás során bármikor nyilatkozatot, észrevételt tehet. (2) A hatóság biztosítja a) az ügyfél, továbbá b) a tanú, a hatósági tanú, a szakértő, a tolmács, a a szemletárgy birtokosa és az ügyfél képviselője (a továbbiakban együtt: eljárás egyéb résztvevője) számára, hogy jogaikat és kötelezettségeiket megismerhessék, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	Az SZTNH előtti eljárásokban kizárt az Ákr. azon szabályának alkalmazása, amely megengedi, hogy az ügyfél az eljárás során bármikor nyilatkozatot, vagy észrevételt tegyen. Ez nem azt jelenti, hogy szabadalmi eljárásokban az ügyfél számára tiltott lenne bármikor nyilatkozatot, vagy észrevételt tenni, a nyilatkozat vagy észrevétel azonban csak az Szt.-ben meghatározott esetekben és keretek között (szabályozott dialógus) alkalmas joghatás kiváltására.
6. § [A jóhiszeműség elve és a bizalmi elv] (1) Az eljárás valamennyi résztvevője köteles jóhiszeműen eljárni és a többi résztvevővel együttműködni. (2) Senkinek a magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére. (3) Az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell. A		

rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli.		
2. A törvény hatálya 7. § [A hatósági ügy] (1) A hatóság eljárása során az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági ügyben (a továbbiakban: ügy) és a hatósági ellenőrzés során e törvény rendelkezéseit alkalmazza. (2) E törvény alkalmazásában ügy az, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogát vagy kötelezettségét megállapítja, jogvitáját eldönti, jogsértését megállapítja, tényt, állapotot, adatot (a továbbiakban együtt: adat) igazol vagy nyilvántartást vezet, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.	45. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyekben – az e törvényben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel – az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), valamint a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény rendelkezései szerint jár el. (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	Az Ákr.-Kp. Módtv. által módosított, 2018. január 1-től hatályos Szt. 45. § (1) bekezdése az Ákr.-t rendeli alkalmazni az SZTNH előtti szabadalmi eljárásokban – az Szt.-ben megállapított eltérésekkel és kiegészítésekkel.
8. § [Általános és különös eljárási szabályok viszonya] (1) E törvény hatálya nem terjed ki a) a szabálysértési eljárásra, b) a választási eljárásra, a népszavazás kezdeményezésére és a népszavazási eljárásra, c) az adó-, valamint vámigazgatási eljárásra, d) a menekültügyi és idegenrendészeti, valamint – az állampolgársági bizonyítvány kiadásának kivételével – az állampolgársági eljárásra, e) a versenyfelügyeleti eljárásra, és f) a Magyar Nemzeti Banknak a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (2) és (5)–(9) bekezdéseiben, valamint a bizalmi vagyonkezelőkről és a tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi XV. törvényben meghatározott feladatkörével összefüggő hatósági eljárásokra. (2) Az (1) bekezdésben nem említett közigazgatási hatósági		Az Ákr.-hez fűzött miniszteri indokolás szerint az Ákr. a szellemi tulajdonnal összefüggő eljárásokra nem alkalmazandó, mivel azok nem tekinthetők hatósági eljárásoknak. Ez a megoldás – együtt olvasva az Ákr.-Kp. Módtv. által végrehajtott módosításokkal, feloldva az Ákr. 8. § (2) bekezdésében foglalt eltérési tilalmat – bármely kérdésben eltérést enged a szellemi tulajdoni ágazati törvények számára az Ákr. rendelkezéseitől. Az Ákr.-Kp. Módtv. által módosított, 2018. január 1-től hatályos Szt. 45. § (1) bekezdése szabadalmi eljárásokban az Ákr. szabályainak kiegészítő alkalmazásáról rendelkezik, amelytől az Szt. rendelkezései szabadon eltérhetnek (és amelyet kiegészítő szabályokkal láthatnak el).

eljárásokra vonatkozó jogszabályok e törvény rendelkezéseitől csak akkor térhetnek el, ha azt e törvény megengedi. (3) Miniszteri rendelet kivételével jogszabály e törvény szabályaival összhangban álló, kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapíthat meg.		
9. § [A hatóság] E törvény alkalmazásában hatóság az a szerv, szervezet vagy személy, amelyet (akit) törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet hatósági hatáskör gyakorlására jogosít fel vagy jogszabály hatósági hatáskör gyakorlására jelöl ki. A hatóságtól a hatáskörébe tartozó ügy nem vonható el.		
10. § [Az ügyfél] (1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak. (2) Törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek és szervezetek körét, akik (amelyek) a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősülnek.	71. § (3) Az észrevételt benyújtó személy a szabadsalom megadására irányuló eljárásban nem ügyfél. E személyt az észrevétel eredményéről értesíteni kell.	Az Ákr.-nek az ügyféli jogállással kapcsolatos szabályai – az észrevételt benyújtó személyre vonatkozó kivétellel – a szabadalmi eljárásokban is alkalmazandók.
11. § [Az ügyféli jogutódlás szabályai] (1) Ha az ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a kieső ügyfél helyébe a polgári jog szabályai szerinti jogutódja lép. (2) Ha az ügy tárgya dologi jogot érint, a kieső ügyfél helyébe az üggyel érintett dologi jog új jogosultja lép.	25. § (1) A találmányból és a szabadalmi oltalomból eredő jogok – a feltaláló személyhez fűződő jogai kivételével – átszállhatnak, átruházhatók és megterhelhetők.	Az Szt. kizárólag a lajstromban szereplő személyeket érintő jogutódlással kapcsolatban tartalmaz szabályozást (bejelentő és jogosult). Kontradiktórius ügyekben, az eljárás folyamán bekövetkező jogutódlás (eljárási jogutódlás) vonatkozásában az Ákr. 11. § (1) bekezdése nyújt megfelelő jogszabályi alapot a kérelmező személyében bekövetkező

		jogutódlás tudomásulvételével kapcsolatban.
3. Eljárási képesség és képviselet 12. § [Az eljárás képesség] A természetes személy ügyfél akkor rendelkezik eljárás képességgel, ha az ügy tárgyára tekintettel cselekvőképességnek minősül.		Az Ákr.-nek az eljárás képességre (cselekvőképesség) vonatkozó szabálya szabadalmi eljárásokban is alkalmazandó.
13. § [A képviselet általános szabályai] (1) Ha törvény nem írja elő az ügyfél személyes eljárását, a) helyette törvényes képviselője, vagy az általa, illetve törvényes képviselője által meghatalmazott személy, továbbá b) az ügyfél és képviselője együtt is eljárhat. (2) Jogi személy törvényes képviselőjének eljárása személyes eljárásnak minősül. (3) Az ellenérdekű ügyfelek képviseletét nem láthatja el ugyanaz a személy. (4) A hatóság visszautasítja a képviselő eljárását, ha a) az nyilvánvalóan nem alkalmas az ügyben a képviselet ellátására, vagy b) képviseleti jogosultságát az erre irányuló hiánypótlási felhívás ellenére sem igazolja. (5) A képviselő visszautasítása esetén a hatóság felhívja az ügyfelet, hogy járjon el személyesen, vagy gondoskodjék a képviselet ellátására alkalmas képviselőről. (6) Ha az ügyfélnek képviselője van, és az ügyfél eltérően nem rendelkezik, az iratokat a hatóság - a személyes megjelenésre szóló idézés kivételével - a képviselő részére küldi meg. A személyes megjelenésre szóló	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 51. § (1) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában külföldi személy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó valamennyi szabadalmi ügyben köteles szabadalmi ügyvivőt vagy ügyvédet képviseletével megbízni. (3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi ügyvivők és az ügyvédek közül ügygondnokot rendel ki a) az ismeretlen örökös vagy az ismeretlen helyen tartózkodó fél részére az ellenérdekű fél kérelmére, b) a meghatalmazott képviselővel nem rendelkező külföldi ügyfél részére az ellenérdekű fél kérelmére. (4) Az (1) bekezdést és a (3) bekezdés b) pontját nem kell alkalmazni, ha a külföldi személy olyan természetes vagy jogi személy, akinek lakóhelye vagy amelynek székhelye az Európai Gazdasági Térség tagállamának területén van. (5) Ha a (3) bekezdés b) pontjában, illetve a (4) bekezdésben foglaltak alkalmazásának nincs helye, és a külföldi személy nem tett eleget az (1) bekezdésben foglalt előírásnak,	Az Ákr. képviseletre vonatkozó általános szabályai szabadalmi ügyekben az Szt.-ben foglalt kiegészítésekkel és az Ákr. 13. § (8) bekezdésének kizárásával alkalmazandók. Az Szt.-ben foglalt kiegészítések közé tartozik a külföldi személyek számára előírt képviseleti kényszer (nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában, illetve az EGT-n kívüli lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyek tekintetében), valamint az ügygondnokokkal kapcsolatos szabályozás. Az ügygondnok kirendelésének feltételeire, költségének és díjának előlegezésére az Szt. az Ákr.-től eltérő rendelkezéseket tartalmaz, ezért az Ákr. szabályai nem alkalmazandók.

idézésről a hatóság a képviselőt egyidejűleg értesíti. (7) A hatóság nyilatkozattételre hívja fel az ügyfelet, ha az eljárás során az ügyfél és a képviselő vagy a képviselők nyilatkozata eltér egymástól, vagy egyéb eljárási cselekményeik ellentétesek. Ha az ügyfél eltérően nem nyilatkozik, a hatóság a későbbi cselekményt, nyilatkozatot tekinti érvényesnek. (8) A természetes személy ügyfél részére, akinek nincs képviselője és a) ismeretlen helyen tartózkodik, vagy b) nem tud az ügyben eljárni, az eljáró hatóság gondoskodik ügygondnok kirendeléséről.	a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi eljárásban megfelelően alkalmazza a 68. § (2)–(4) bekezdéseinek rendelkezéseit, azzal az eltéréssel, hogy a kérelmet viszont a rendelkezésre álló adatok alapján bírálja el, ha az eljárásban ellenérdekű félként részt vevő külföldi személy nem tett eleget az (1) bekezdésben foglalt előírásnak. (6) Az ügygondnok költségének és munkadíjának előlegezésére azt kell kötelezni, aki a kirendelést kérte.	
14. § <i>[A meghatalmazásra vonatkozó szabályok]</i> (1) A meghatalmazott a képviseleti jogosultságát ha azt a rendelkezési nyilvántartás nem tartalmazza köteles igazolni. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni vagy jegyzőkönyvbe kell mondani. (2) Ha a meghatalmazásból más nem tűnik ki, az kiterjed az eljárással kapcsolatos valamennyi nyilatkozatra és cselekményre. (3) Ha a képviseleti jogosultság visszavonás, felmondás vagy az ügyfél, illetve a meghatalmazott halála miatt megszűnik, a megszűnés a hatósággal szemben a hatóságnak való bejelentéstől, a többi ügyféllel szemben a velük való közléstől hatályos.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 51. § (2) A meghatalmazást írásba kell foglalni. A szabadalmi ügyvivőnek, ügyvédnek, szabadalmi ügyvivői irodának, szabadalmi ügyvivői társaságnak vagy ügyvédi irodának – akár belföldön, akár külföldön – adott meghatalmazás érvényességéhez elegendő, ha azt a meghatalmazó aláírta. A képviseleti meghatalmazás olyan általános meghatalmazás is lehet, amelynek alapján a képviselő eljárhat a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó valamennyi szabadalmi ügyben, amelyben a meghatalmazó félként vesz részt. Az ügyvédi irodának, a szabadalmi ügyvivői irodának vagy a szabadalmi ügyvivői társaságnak adott meghatalmazást bármely olyan személy meghatalmazásának kell tekinteni,	A képviseleti jogosultság igazolására (meghatalmazás) az Ákr. szabályának kizárása következtében az Szt. eltérő szabályait kell alkalmazni. A meghatalmazás alaki kellékei tekintetében az Szt. szabályai [51. § (2) bek.] alkalmazandók, így a követelmények között nem szerepel a meghatalmazás közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalása. A meghatalmazás terjedelmére [Ákr. 14. (2) bek.], illetve a képviseleti jogosultságmegszűnésének egyes eseteire vonatkozó Ákr. szabály [14. § (3) bek.] szabadalmi eljárásokban is alkalmazandó.

	aki igazolja, hogy az iroda vagy a társaság keretében működik.	
II. FEJEZET ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK 4. Az eljárási kötelezettség 15. § <i>[Az eljárási kötelezettség]</i> (1) A hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén, vagy kijelölés alapján köteles eljárni. (2) Ha a hatóság a jogszerű hallgatás esetét kivéve eljárási kötelezettségének az ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a jogszabályban meghatározott felügyeleti szerve (a továbbiakban: felügyeleti szerv) az eljárás lefolytatására utasítja. Ha nincs felügyeleti szerv, vagy az nem intézkedik, az eljárás lefolytatására a közigazgatási perben eljáró bíróság (a továbbiakban: közigazgatási bíróság) kötelezi a hatóságot.		Az Ákr.-nek az eljárási kötelezettségről rendelkező szabálya alkalmazandó az SZTNH előtti iparjogvédelmi ügyekben is, azonban az Ákr.-nek az eljárási kötelezettség megszegése [a hatóság hallgatása, Ákr. 15. § (2) bek.] esetére vonatkozó szabályainak alkalmazása – noha a normaszöveg kifejezetten nem zárja ki – az SZTNH tekintetében nem értelmezhető. Ennek oka egyrészt, hogy szabadalmi ügyekben elenyésző számban találunk az SZTNH eljárási kötelezettségére előírt határidőt, másrészt szabadalmi eljárásokban az SZTNH egyedi jogalkalmazói ügyekben történő eljárása tekintetében nincs olyan szerv, amely az Ákr. 15. § (2) bekezdése szerinti értelemben felügyeleti szervnek minősülne. A fentiek mellett nem található a szabadalmi eljárások tekintetében olyan jogszabályi rendelkezés sem, amely előírná vagy lehetővé tenné ezekben az esetekben a <i>közigazgatási perrendtartásról</i> szóló 2017. évi I. törvény alkalmazását és a közigazgatási per megindításának lehetőségét.
5. Illetékesség 16. § <i>[Az illetékesség]</i> (1) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az azonos hatáskörű hatóságok közül az jár el, amelynek illetékességi területén a) az ügy tárgyát képező ingatlan fekszik, ennek hiányában b) a tevékenységet gyakorolják vagy gyakorolni kívánják, ennek hiányában c) a jogellenes magatartást elkövették. (2) Ha az (1) bekezdés alapján nem állapítható meg az illetékes hatóság, a kérelmező ügyfél választása szerint lakóhelye vagy		Az Ákr. illetékességre vonatkozó szabályai – noha a normaszöveg kifejezetten nem zárja ki – az országos hatáskörű SZTNH tekintetében nem értelmezhetők.

tartózkodási helye (a továbbiakban együtt: lakcíme), illetve székhelye, telephelye vagy fióktelepe (a továbbiakban együtt: székhely) szerint illetékes hatóság jár el. (3) Ha az ügyfél lakcíme ismeretlen vagy az ügyfél nem rendelkezik magyarországi lakcímmel, a (2) bekezdésre alapított illetékességet az ügyfél utolsó ismert hazai lakcíme alapján kell megállapítani. (4) Ha az (1) (3) bekezdésben foglaltakra figyelemmel nem állapítható meg az illetékes hatóság ha jogszabály másként nem rendelkezik, az adott ügyfajtában a fővárosban eljárásra jogosult hatóság jár el, több azonos hatáskörű fővárosi hatóság esetén pedig az illetékességi vita szabályait kell megfelelően alkalmazni. (5) Az ügyben illetékes hatóságok közül az jár el, amelynél az eljárás előbb indult meg (a továbbiakban: megelőzés).		
6. A hatáskör és az illetékesség vizsgálata 17. § <i>[A hatáskör és az illetékesség vizsgálata]</i> A hatóság a hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálja. Ha valamelyik hiányát észleli, és kétséget kizáróan megállapítható az ügyben illetékességgel rendelkező hatóság, az ügyet átteszi, ennek hiányában a kérelmet visszautasítja vagy az eljárást megszünteti.		Az Ákr. hatáskör és illetékesség vizsgálatára vonatkozó szabályai alkalmazandók az iparjogvédelmi eljárásokban is. Annak esélye azonban, hogy e szabályok alkalmazására kerüljön sor szabadalmi eljárásokban, meglehetősen alacsony, tekintettel arra, hogy az SZTNH országos hatáskörrel rendelkezik az Szt.-ben meghatározott iparjogvédelmi eljárások lefolytatására.
7. Hatásköri és illetékességi vita 18. § <i>[A hatásköri és az illetékességi vita]</i> (1) Ha ugyanabban az ügyben a) több hatóság állapította meg hatáskörét és illetékességét, b) több hatóság állapította meg hatáskörének és illetékességének hiányát, és emiatt az eljárás nem indulhat meg vagy nincs folyamatban, vagy		

c) több illetékes hatóság előtt indult az eljárás, és a megelőzés alapján nem lehet eldönteni, hogy melyik hatóság jogosult az eljárásra, az érdekelt hatóságok kötelesek egymás között azonnal, de legfeljebb három napon belül megkísérelni a vita eldöntését. (2) Az egyeztetést az a hatóság kezdeményezi, amelyiknél az eljárás később indult meg, amelyik hatáskörének és illetékességének hiányát később állapította meg, vagy amelyik hatóságnál az ügyfél az egyeztetés lefolytatása iránti kérelmét benyújtotta. (3) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárás nem vezetett eredményre, az eljáró hatóságot a) illetékességi összeütközés esetén a legközelebbi közös felügyeleti szerv, ennek hiányában a vita eldöntését kérő hatóság működési területe szerint illetékes fővárosi és vármegyei kormányhivatal öt napon belül, b) hatásköri összeütközés esetén a közigazgatási bíróság jelöli ki.		
8. Eljárás az illetékességi területen kívül 19. § [Eljárás az illetékességi területen kívül] (1) A hatóság az illetékességi területén kívül is végezhet eljárási eseményt, ennek keretében ideiglenes biztosítási intézkedést is hozhat. (2) Ha a hatóság illetékességi területén kívül kíván eljárási eseményt végezni, erről az illetékes hatóságot előzetesen értesíti.		Az illetékességi területen kívüli eljárásra vonatkozó Ákr. rendelkezések nem értelmezhetők az SZTNH tekintetében.
9. Nyelvhasználat 20. § [Az eljárás hivatalos nyelve] (1) A közigazgatási hatósági eljárás hivatalos nyelve a magyar. Ez nem akadályozza a konzuli tisztviselő és a külpolitikaért felelős miniszter	52. § (1) A szabadalmi eljárások magyar nyelven folynak, a szabadalmi leírást az igényponttal, a rajz feliratát és a kivonatot – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – magyar nyelven kell elkészíteni. (2) Szabadalmi ügyekben idegen nyelvű beadványokat is be lehet	A szabadalmi eljárásokban az Ákr.tól eltérő, speciális nyelvhasználati szabályok érvényesülnek (kimerítő szabályozási egységet képezve), ezért az Ákr. helyett az Szt.-ben meghatározott rendelkezések alkalmazandók.

eljárása során más nyelv használatának. (2) A települési, a területi és az országos nemzeti önkormányzat testülete határozatában meghatározhatja a hatáskörébe tartozó hatósági eljárás magyar nyelv melletti hivatalos nyelvét. (3) A nemzeti szervezeten belül eljáró személy, valamint az a természetes személy, aki a nemzeti jogairól szóló törvény hatálya alá tartozik, a hatóságnál használhatja nemzeti nyelvét. A nemzeti nyelven benyújtott kérelem tárgyában hozott magyar nyelvű döntést a hatóság az ügyfél kérésére a kérelemben használt nyelvre lefordítja. (4) Ha a hatóság döntésének magyar és idegen nyelvű szövege között eltérés van, a magyar nyelvű szöveget kell hitelesnek tekinteni. (5) A hatósági igazolvány, hatósági bizonyítvány kiállítására és a hatósági nyilvántartásba történő bejegyzés módjára jogszabály eltérő nyelvhasználati szabályokat állapíthat meg.	nyújtani, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala azonban magyar nyelvű fordítás benyújtását írhatja elő. Hitelesített fordítás vagy felülhitelesített okirat benyújtása csak akkor írható elő, ha alappal vonható kétségbe a fordítás pontossága vagy a külföldi okiratban foglaltak valódisága. (3) Az elsőbbségi irat [61. § (4) bek.] magyar nyelvű fordításának benyújtása csak akkor írható elő, ha az elsőbbségi igény érvényessége befolyásolhatja a találmány szabadalmazhatóságának megítélését. Az elsőbbségi irat fordításának benyújtása helyett a bejelentő nyilatkozhat úgy is, hogy a szabadalmi bejelentés nem más, mint a külföldi bejelentés fordítása. A 61. § (5) bekezdését az elsőbbségi irat fordítására is alkalmazni kell.	
21. § [Külföldiek nyelvhasználati joga] (1) Ha a hatóság nem magyar állampolgár, a magyar nyelvet nem ismerő természetes személy ügyfél ügyében magyarországi tartózkodásának tartama alatt hivatalból indít azonnali eljárási eselekménnyel járó eljárást, vagy a természetes személy ügyfél azonnali jogvédelemért fordul a magyar hatósághoz, a hatóság gondoskodik arról, hogy az ügyfelet ne érje joghátrány a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt. (2) A magyar nyelvet nem ismerő ügyfél a fordítási és tolmácsolási költség előlegezése és viselése mellett az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben is kérheti, hogy a hatóság bírálja el az	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	Az Ákr.-nek a külföldiek nyelvhasználati jogára vonatkozó szabályainak alkalmazása a szabadalmi eljárásokban kizárt.

anyanyelvén vagy valamely közvetítő nyelven megfogalmazott kérelmét.		
10. Kizárás 22. § <i>[A kizárás általános szabálya]</i> Az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el az ügy tárgyilagossága megítélése.		Az Ákr. kizárásra vonatkozó szabályai alkalmazandók szabadalmi eljárásokban is az Ákr. 23. § (2) és (4) bekezdései, valamint 24. § (4) és (8) bekezdései kivételével, tekintettel arra, hogy azok az SZTNH tekintetében nem értelmezhetők.
23. § <i>[A kizárási okok]</i> (1) Az ügy elintézéséből kizárt az a személy, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, az eljárás egyéb résztvevője és a támogató. (2) Az ügy másodfokú elintézéséből kizárt, aki az ügy elintézésében első fokon részt vett. (3) Az ügy elintézéséből kizárt az a hatóság, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti. A hatóság nem válik kizárttá azért, mert a határozatban megállapított fizetési kötelezettség teljesítése az általa megjelölt számlára történik. (4) A jegyző kizárt annak az ügynek az elintézéséből, amelyben az illetékességi területének az önkormányzata, annak szerve vagy a polgármester ügyfél. (5) Az ügy elintézéséből kizárt az a hatóság, amelynek vezetőjével szemben kizárási ok merül fel.		A Hivatal elnökével szemben felmerülő kizárási ok esetén az SZTNH a pártatlanságot biztosító belső eljárásrend alkalmazásával jár el.
24. § <i>[Döntés a kizárásról és az eljáró ügyintéző vagy hatóság kijelölése]</i> (1) Az ügyintéző a kizárási ok észlelését követően bejelenti a hatóság vezetőjének a kizárási ok fennállását. A kizárási okot az ügyfél is bejelentheti. (2) A kizárás tárgyában a hatóság vezetője dönt, szükség esetén más ügyintézőt jelöl ki, és arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt		

el. Ha a kizárási okot az ügyfél jelentette be, a kizárásról a hatóság végzésben dönt, és azt az ügyféllel is közli.

(3) Ha az ügyfél nyilvánvalóan alaptalanul tesz kizárássra irányuló bejelentést, vagy ugyanabban az eljárásban ugyanazon ügyintéző ellen ismételt alaptalan bejelentést tesz, őt a kizárást megtagadó végzésben eljárási bírsággal lehet sújtani.

~~(4) Ha a kizárási ok a hatósággal szemben merül fel, a kizárási okot a hatóság a felügyeleti szerv számára bejelenti. A felügyeleti szerv dönt a hatóság kizárásáról, egyúttal jogszabály eltérő rendelkezése hiányában rendelkezik az ügyben eljáró másik, az eljárásból kizárt hatósággal azonos hatáskörű hatóság kijelöléséről.~~

(5) Ha

a) nincs kijelölhető másik, azonos hatáskörű hatóság, vagy

b) a hatóságnak nincs felügyeleti szerve,

az a hatóság jár el, amelyikkel szemben kizárási ok áll fenn.

(6) A hatóság az (5) bekezdésben foglaltakról az ügyfelet és a felügyeleti szervet értesíti.

(7) Az ügyben eljáró testület tagjával és vezetőjével, továbbá az eljáró hatóság kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjével szemben a kizárási szabályait megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy ha a hatóságnál nincs másik kiadmányozási jogkörrel rendelkező vagy azzal felruházható személy, a hatáskör gyakorlója jár el.

~~(8) Önkormányzati hatósági ügyben a kizárással kapcsolatos döntésre a törvényben meghatározott, személyes érintettséggel kapcsolatos eljárás az irányadó.~~

11. Megkeresés 25. § [A megkeresés szabályai] (1) A hatóság – legalább ötnapos határidő tűzésével – más szervet vagy személyt kereshet meg, ha a) az ügyben a megkereső hatóság illetékességi területén kívül kell eljárási cselekményt végezni, vagy b) az eljárás során szükséges adattal vagy irattal más rendelkezik. (2) A megkeresett szerv a megkeresés teljesítését megtagadja, ha az nem tartozik a hatáskörébe, vagy arra nem illetékes. Ha a megkeresés teljesítésére más szerv jogosult, a megkeresett szerv a megkeresést haladéktalanul e szervhez továbbítja, és erről a megtagadással egyidejűleg tájékoztatja a megkereső hatóságot.		Az SZTNH előtti iparjogvédelmi eljárásokban az Ákr. megkeresésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell.
12. A kapcsolattartás általános szabályai 26. § [A kapcsolattartás általános szabályai] (1) A hatóság a) írásban, a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvényben (a továbbiakban: Dáptv.) meghatározott elektronikus úton (a továbbiakban együtt: írásban), vagy b) személyesen ideértve az összeköttetés közvetlenségét, kölcsönösségét, folyamatos kép és hangkapcsolatot biztosító telekommunikációs eszköz alkalmazását, ha az az adott eljárási esemény lefolytatására alkalmas, illetve írásbelinek nem minősülő elektronikus úton (a továbbiakban együtt: szóban) tart kapcsolatot az ügyféllel és az eljárásban résztvevőkkel. (2) Ha törvény másként nem rendelkezik, a kapcsolattartás formáját a hatóság tájékoztatása alapján az ügyfél választja meg. Az ügyfél a választott kapcsolattartási	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 45. § (7) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyekben – tájékoztatás kérése és annak teljesítése, az iratokba való betekintés, valamint a szóbeli tárgyalás kivételével – kapcsolattartásnak csak írásbeli, valamint azonosításhoz kötött elektronikus úton van helye, tájékoztatás azonban nem kérhető és ilyen kérés nem teljesíthető rövid szöveges üzenet útján. (8) A nemzetközi szabadalmi bejelentések elektronikus úton kizárólag a Szellemi Tulajdon Világszervezete által üzemeltetett elektronikus kommunikációs és ügyviteli rendszer (a továbbiakban: ePCT rendszer) használatával nyújthatók be a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához mint átvevő hivatalhoz. Azzal a bejelentővel és	Szabadalmi eljárásokban az Ákr.-nek a kapcsolattartás általános szabályaira vonatkozó rendelkezései kizártak és az Szt. alapján szóbeli kapcsolattartás kizárólag tájékoztatás kérésére és annak teljesítésére korlátozódik, illetve tárgyalás tartása és személyes megjelenéshez kötött iratbetekintés tekintetében értelmezhető. A kapcsolattartás általános szabályaira egyebekben az Szt. rendelkezései, az elektronikus kapcsolattartásra pedig a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény és az annak végrehajtására kiadott rendeletek, valamint az egyes iparjogvédelmi beadványok elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokról szóló 147/2007. Korm. rendelet irányadók.

módról más a hatóságnál rendelkezésre álló módra áttérhet. (3) Különleges jogrend vagy összehangolt védelmi tevékenység (a továbbiakban együtt: védelmi helyzet) elrendelésének alapjául szolgáló ok, illetve életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén a hatóság választja meg a kapcsolattartás módját.	képviselőjével, aki az ePCT rendszeren keresztül nyújtotta be a nemzetközi szabadalmi bejelentést, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mint átvevő hivatal az ePCT rendszer szabályai szerint tartja a kapcsolatot. 53/D. § (1) Szabadalmi ügyekben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló törvény és e törvény rendelkezései szerint biztosítja az elektronikus ügyintézését. (2) Szabadalmi ügyekben az ügyfél és az ügyfél jogi képviselője nem köteles elektronikus ügyintézésre.	
13. Adatkezelés 27. § <i>[Az adatkezelés szabályai]</i> (1) A hatóság az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője azonosításához szükséges természetes személyazonosító adatokat és az ügyfajtát szabályozó törvényben meghatározott személyes adatokat, továbbá – ha törvény másként nem rendelkezik – az eljárás eredményes lefolytatásához elengedhetetlenül szükséges más személyes adatokat kezeli. (2) A hatóság gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok és törvény által védett egyéb adat (a továbbiakban együtt: védett adat) ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és e védett adatok törvényben meghatározott védelme a hatóság eljárásában is biztosított legyen. (3) A hatóság az eljárása során annak lefolytatásához – jogszabályban meghatározott módon és körben – kezeli azokat a védett adatokat, amelyek eljárásával összefüggnek, illetve amelyek kezelése az eljárás eredményes lefolytatása érdekében szükséges.		Az adatkezelés szabályaira és az adatok zárt kezelésére vonatkozó Ákr. rendelkezések alkalmazandók iparjogvédelmi eljárásokban is.
14. Adatok zárt kezelése 28. § <i>[Az adatok zárt kezelése]</i>		

(1) A hatóság kérelemre vagy hivatalból elrendeli az ügyfél illetve az eljárás egyéb résztvevője természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését, ha <i>a)</i> őt az eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti, vagy <i>b)</i> ugyanazon tényállás alapján a jogerősen vagy véglegesen lezárt, vagy párhuzamosan zajló és a hatóság előtt ismert más bírósági vagy hatósági eljárásban az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője adatainak zárt kezelését rendelték el. (2) A szakértő az (1) bekezdésben foglaltak szerint az igazságügyi szakértői névjegyzék nyilvános adatain kívüli természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését kérheti. (3) A hatóság <i>a)</i> az adatok zárt kezeléséről szóló végzést kizárólag azzal közli, akinek adatai zárt kezelését elrendelte, <i>b)</i> a természetes személyazonosító adatokat és a lakcímet az ügy iratai között elkülönítve, zártan kezeli és <i>c)</i> biztosítja, hogy a zártan kezelt adatok az eljárási cselekmények során ne váljanak megismerhetővé.		
15. A kiskorú, a cselekvőképtelen és a cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú, valamint a fogyatékossgal élő személy eljárási védelme 29. § [Általános szabályok] (1) A kiskorút, a cselekvőképtelen és a cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorút, valamint a fogyatékossgal élő személyt a közigazgatási hatósági eljárásban fokozott védelem illeti meg, ezért <i>a)</i> tárgyaláson történő meghallgatására csak abban az esetben kerülhet sor, ha az eljárásban részt vevő más		A kiskorú, a cselekvőképtelen és a cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú, valamint a fogyatékossgal élő személy eljárási védelmére vonatkozó Ákr. szabályok szabaddalmi eljárásokban is alkalmazandók.

személyek jelenlétében történő meghallgatása az érdekeit nem sérti, b) lehetőség szerint lakcímén kell meghallgatni, c) akkor hívható fel személyes nyilatkozattételre és akkor hallgatható meg tanúként, ha ezt állapota megengedi és személyes nyilatkozata vagy tanúvallomása más módon nem pótolható, valamint d) az egyenlő esélyű hozzáférést számára biztosítani kell. (2) Az, aki nem cselekvőképese, nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, illetve tanúként akkor hallgatható meg, ha nyilatkozatot, illetve tanúvallomást kíván tenni, és a törvényes képviselője, vagy – érdekellentét esetén – eseti gondnoka vagy eseti gyámja (a továbbiakban együtt: eseti gondnok) ehhez hozzájárul. A szóbeli nyilatkozat, illetve a tanúvallomás megtételére csak a törvényes képviselő vagy az eseti gondnok jelenlétében kerülhet sor, az írásbeli nyilatkozathoz a törvényes képviselő vagy az eseti gondnok aláírása szükséges. A cselekvőképtelen tanú meghallgatása esetén a hatóság mellőzi a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést. (3) Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője hallássérült, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni, vagy a meghallgatás helyett a jelen lévő hallássérült írásban is nyilatkozatot tehet. Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője siketvak, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni. Ha a jelen lévő ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője beszéd fogyatékos, kérésére a meghallgatás helyett írásban tehet nyilatkozatot.		
30. § [Az adatok zárt kezelésére és az iratbetekintési jog korlátozására vonatkozó különös szabályok]		

A hatóság a kiskorú, a cselekvőképtelen és a cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú ügyfél, tanú, szemletárgy-birtokos vagy megfigyelt személy védelme érdekében erre irányuló kérelem nélkül is dönthet az érintett személy adatainak zárt kezeléséről és az iratbetekintési jog korlátozásáról. Az erről szóló végzést a törvényes képviselővel is közölni kell.		
31. § <i>[Az idézésre vonatkozó különös szabályok]</i> Ha az idézett személy korlátozottan cselekvőképes vagy cselekvőképességében részlegesen korlátozott, a hatóság a törvényes képviselőjét értesíti. Ha az idézett személy cselekvőképtelen, a hatóság törvényes képviselője útján idézi. A törvényes képviselő gondoskodik az idézett személy megjelenéséről.		
16. A támogató 32. § <i>[A támogató]</i> A cselekvőképességet nem érintő támogatott döntéshozatal elősegítése érdekében a gyámhatóság által kirendelt, a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti támogató a) a támogatott személlyel egyidejűleg az eljárás során valamennyi eljárási cselekménynél – ideértve a nyilvánosság kizárásával megtartott tárgyalást is – jelen lehet, távolléte azonban az eljárási cselekmény teljesítésének, valamint az eljárás folytatásának nem akadálya, b) a nyilatkozat, adatszolgáltatás megtételének elősegítése érdekében a támogatott személlyel – az eljárási cselekmény rendjét meg nem zavaró módon – egyeztethet.		A támogatóra vonatkozó Ákr. szabályok szabadalmi eljárásokban is alkalmazandók.
17. Betekintés az eljárás irataiba	53. § (1) A szabadalmi bejelentés közzétételéig csak a bejelentő, a	A szabadalmi bejelentések – kötelező közzétételük előtti –

33. § [Az iratbetekintési jog] (1) Az ügyfél az eljárás bármely szakaszában és annak befejezését követően is betekinthez az eljárás során keletkezett iratba. (2) A tanú a vallomását tartalmazó iratba, a szemlétárgy birtokosa a szemléről készített iratba tekinthet be. (3) Harmadik személy akkor tekinthet be a személyes adatot vagy védett adatot tartalmazó iratba, ha igazolja, hogy az adat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon, bírósági vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges. (4) Az iratbetekintés során az arra jogosult másolatot, kivonatot készíthet vagy kormányrendeletben meghatározott költségtérítés ellenében másolatot kérhet, amelyet a hatóság kérelemre hitelesít. (5) Ha törvény a döntés nyilvánosságát nem korlátozza vagy nem zárja ki, az eljárás befejezését követően a személyes adatot és védett adatot nem tartalmazó véglegessé vált határozatot, valamint az elsőfokú határozatot megsemmisítő és az elsőfokú határozatot hozó hatóságot új eljárásra utasító végzést bárki korlátozás nélkül megismerheti. (6) Törvény egyes ügyfajtákban meghatározhatja az iratbetekintés további feltételeit és a (3) bekezdés alapján iratbetekintésre jogosult személyek körét.	képviselő, a szakértő, illetve a szakvélemény adására felkért szerv, valamint – ha ez törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges – a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tekintheti meg az iratokat. A feltaláló az iratokat megtekintheti akkor is, ha nem ő az igényjogosult. A közzétételt követően a szabadalmi bejelentés iratait – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – bárki megtekintheti. (2) A közzétételt követően sem tekinthetők meg a) a döntéseket és a szakértői véleményeket előkészítő, a felekkel nem közölt iratok, b) a feltaláló megnevezését tartalmazó iratok, ha a feltaláló nevének nyilvánosságra hozatalát mellőzni kérte, c) a szabadalmi lajstromban fel nem tüntetett és a hatósági tájékoztatás során nem közölt személyes adatok, kivéve, ha megtekinthetővé tételükhöz az érintett kifejezetten hozzájárult, vagy ha az Ákr. rendelkezései szerint harmadik személy a személyes adatot tartalmazó iratba betekinthez. (3) A megtekinthető iratokról a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – ha azokat nem bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság kéri, díjfizetés ellenében – másolatot ad. (4) Szabadalmi ügyekben az eljárás csak akkor nyilvános, ha abban ellenérdeklő fél is részt vesz. (5) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke honvédelmi vagy nemzetbiztonsági érdekből – külön jogszabály szerinti eljárásban, a külön jogszabály rendelkezései szerint hatáskörrel rendelkező miniszter javaslata alapján – a szabadalmi bejelentést minősítheti. (6) Nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján a szabadalmi bejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke az (5) bekezdésben említett eljárás lefolytatása nélkül minősíti.	titokban tartásának biztosítása a szabadalmi eljárásokkal szemben támasztott alapvető fontosságú követelmény, amelyre az Ákr. kiegészítő alkalmazása során is figyelemmel kell lenni. Az Ákr. 33. § (1) szerinti főszabály, valamint a harmadik személyek iratbetekintési jogát szabályozó 33. § (3), a 33. § (4) és a 34. § (2) bekezdésének alkalmazása nem tenné lehetővé a közzététel előtti bejelentések titkosságának biztosítását. Annak ellenére tehát, hogy ezeknek a szabályoknak az alkalmazása nem került kifejezetten kizárásra az SZTNH előtti eljárásokban, azok a szabadalmi bejelentés közzétételéig, illetve – a <i>használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény</i> 28. § (1) és (4) bekezdése alapján – a használatiminta-mintaoltalom megadásának meghirdetéséig és – a <i>formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény</i> 33. § (1) és (3) bekezdése alapján – a formatervezésiminta-oltalom megadásáig nem alkalmazhatók szabadalmi és mintaoltalmi eljárásokban, mivel az Szt. 53. § (1)-(13) bekezdései az iratbetekintést kimerítően szabályozó speciális szabályokat tartalmaznak (amelyek a fenti eltérésekkel mintaoztalmi eljárásokban is érvényesülnek). Az iratbetekintésre vonatkozó azon Ákr. szabályok, amelyek az Szt.-ben foglaltakon túl tartalmaznak előírásokat [Ákr. 33. § (2), (4), (5)], alkalmazandók.
--	---	--

	(7) A bejelentő és a feltaláló megismerési engedély hiányában is jogosult szabadalmi bejelentése megtekintésére, ha azt minősítették. (8) Ha a szabadalmi bejelentést minősítették, azzal kapcsolatban az 56. §, illetve a X/A–X/B. fejezetek alapján nem közölhető hatósági tájékoztatás. (9) Ha a szabadalmi bejelentést minősítették, a minősítésre javaslatot tevő miniszter – a (10) bekezdésben foglalt kivétellel – köteles a bejelentővel a szabadalom megadását követő ésszerű határidőn belül az általa vezetett minisztérium – a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 20. § (2) bekezdés b) pontja szerinti esetben a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter által vezetett minisztérium – javára kizárólagos hasznosítási jogot biztosító hasznosítási szerződést kötni. A hasznosítási szerződés hatálya a szabadalmi oltalom lejártáig, illetve – ha ez a korábbi – a minősítés megszűnéséig tart; a szabadalmi oltalom fenntartásáról a hasznosító gondoskodik. A hasznosítási engedély ellenében járó díjnak arányban kell állnia azzal a díjjal, amely a találmány tárgya szerinti műszaki területen kialakult licencforgalmi viszonyok között szokásos. A szerződésben ki kell kötni, hogy ilyen mértékű, meghatározott összegű díj jár akkor is, ha a hasznosító az adott esetben általában elvárható időn belül nem kezdi meg a hasznosítást. A díj a szabadalmast a bejelentés napja és a szabadalom megadása közötti időtartamra is megilleti. (10) A (6) bekezdés alapján minősített szabadalmi bejelentések esetében a (9) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók. (11) Ahol nemzetközi szerződés ezt kifejezetten lehetővé teszi, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke a szabadalmi bejelentések (6) bekezdés szerinti minősítését megelőzően felhívja a bejelentőt, hogy írásbeli	
--	--	--

	nyilatkozatban mondjon le a minősítésből eredő kártalanítási igényeiről. Ha a bejelentő ezekről nem mond le, vagy a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a szabadalmi bejelentést visszavontnak kell tekinteni. (12) A szabadalmi bejelentések (6) bekezdés alapján történő minősítéséért a Magyar Állam csak akkor tartozik a bejelentőnek kártalanítással, ha a minősítést a Magyar Állam kezdeményezte, ideértve azt az esetet is, ha a minősítés meghosszabbítását kérte vagy az Európai Atomenergia-közösségen kívüli bejelentés megtételét megakadályozta. (13) Ha a minősített szabadalmi bejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elutasítja, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke erről haladéktalanul értesíti a hatáskörrel rendelkező minisztert, egyúttal felkéri, hogy tegyen javaslatot az elutasított bejelentés tartalmát képező találmány államtitokká minősítésének megszüntetésére vagy a minősítés fenntartására. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke a hatáskörrel rendelkező miniszter javaslata alapján dönt a minősítés fenntartásáról vagy megszüntetéséről. A minősítés fenntartása esetén a Magyar Állam a minősítés miatt a bejelentőnek kártalanítással tartozik.	
34. § [Az iratbetekintési jog korlátai] (1) Nem lehet betekinteni a döntés tervezetébe. (2) Nem ismerhető meg az olyan irat vagy az irat olyan része, amelyből következtetés vonható le valamely védett adatra vagy olyan személyes adatra, amely megismerésének törvényben meghatározott feltételei nem állnak fenn, kivéve, ha az adat – ide nem értve a minősített adatot – megismerésének hiánya megakadályozná az iratbetekintésre jogosultat az e	53. § (1) A szabadalmi bejelentés közzétételéig csak a bejelentő, a képviselő, a szakértő, illetve a szakvélemény adására felkért szerv, valamint – ha ez törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges – a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tekintheti meg az iratokat. A feltaláló az iratokat megtekintheti akkor is, ha nem ő az igényjogosult. A közzétételt követően a szabadalmi bejelentés iratait – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – bárki megtekintheti. (2) A közzétételt követően sem tekinthetők meg	A döntés tervezetébe való betekintés kérdésében az Szt. speciális szabályokat tartalmaz, emiatt az Ákr. 34. § (1) bekezdése nem alkalmazandó szabadalmi ügyekben.

törvényben biztosított jogai gyakorlásában. (3) A hatóság a kérelem alapján az iratbetekintést biztosítja – az eljárás befejezését követően is –, vagy azt végzésben elutasítja.	a) a döntéseket és a szakértői véleményeket előkészítő, a felekkel nem közölt iratok, b) a feltaláló megnevezését tartalmazó iratok, ha a feltaláló nevének nyilvánosságra hozatalát mellőzni kérte, c) a szabadalmi lajstromban fel nem tüntetett és a hatósági tájékoztatás során nem közölt személyes adatok, kivéve, ha megtekinthetővé tételükhöz az érintett kifejezetten hozzájárult, vagy ha az Ákr. rendelkezései szerint harmadik személy a személyes adatot tartalmazó iratba betekinthez.	
III. FEJEZET A KÉRELEMRE INDULÓ HATÓSÁGI ELJÁRÁS 18. A kérelem 35. § [A kérelem] (1) A kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében. (2) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a kérelmet a hatósághoz írásban vagy személyesen lehet előterjeszteni. (3) Ha törvény vagy kormányrendelet későbbi időpontot nem állapít meg, az ügyfél kérelmével addig az időpontig rendelkezhet, amíg a tárgyában hozott döntés közlése iránt a hatóság nem intézkedik. (4) E § rendelkezéseit az eljárás megindítására irányuló kérelmen kívüli egyéb, az eljárás valamennyi résztvevőjének az eljárással összefüggő kérelmeire is megfelelően alkalmazni kell.	45. § (4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyekben – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – kérelemre jár el.	Az Ákr.-nek a kérelemre vonatkozó szabályai alkalmazandók az iparjogvédelmi eljárásokban is, azzal, hogy a kérelmet személyesen iparjogvédelmi eljárásokban – a szóbeli tárgyalás kivételével – nem lehet előterjeszteni.
36. § [A kérelem tartalma] (1) Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a	45. § (5) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	A kérelem tartalmára vonatkozóan az Szt. – és a szabadalmi bejelentés, az európai szabadalmi

kérelem tartalmazza az ügyfél és képviselője azonosításához szükséges adatokat és elérhetőségét. (2) Nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.	hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyben a kérelemnek tartalmaznia kell a) a természetes személy kérelmező és – képviselő esetén – képviselő nevét, lakcímét; b) a nem természetes személy kérelmező és – képviselő esetén – a képviselő nevét és székhelyét; továbbá c) nem elektronikus úton történő kapcsolattartás esetén a kérelmező vagy képviselője aláírását. (6) Ha a kérelmező, illetve képviselője a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett vagy elektronikus úton kíván kapcsolatot tartani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalával, a kérelemnek az (5) bekezdésben meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell a) a természetes személy kérelmező, illetve képviselő születési helyét és idejét, valamint anyja nevét, b) a c) pont szerinti szervezetektől eltérő, nem természetes személy kérelmező, illetve képviselő adószámát, és c) a hivatali kapu tárhely használatára kötelezett szervezetek esetén a hivatali kapu rövid nevét és KRID azonosítóját.	bejelentésekkel és az európai szabadalmakkal, illetve a nemzetközi szabadalmi bejelentésekkel összefüggő beadványok, valamint a növényfajta-oltalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 20/2002. (XII. 12.) IM rendelet – további rendelkezéseket állapít meg, így az Ákr. szabályai ezekkel kiegészítve alkalmazandók.
37. § [A kérelem előterjesztése] (1) A kérelem az illetékes hatóságnál vagy ha azt törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki a kormányablaknál terjeszthető elő. (2) Az eljárás a kérelemnek az eljáró hatósághoz történő megérkezésének időpontjában indul.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 45. § (3) Szabadalmi ügyekben sommás eljárásnak nincs helye és a kérelem kormányablaknál nem terjeszthető elő.	Szabadalmi eljárásokban a bejelentés napjának elismerése tekintetében az Szt. különálló feltételrendszert határoz meg. Erre figyelemmel került kizárásra az Szt.-ben az Ákr. 37. § (2) bekezdése és az Ákr. 37. § (1) bekezdésének az a része, amely lehetővé teszi a kérelemnek a kormányablaknál történő előterjesztését.

38. § [A kérelem elbírálása] A kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel. 19. Sommás eljárás és teljes eljárás 39. § [Az eljárás fajtái] A kérelem automatikus döntéshozatali eljárásban, sommás vagy teljes eljárásban bírálható el. Törvény egyes ügyekben kizárhatja a sommás eljárás alkalmazását.	45. § (3) Szabadalmi ügyekben sommás eljárásnak nincs helye és a kérelem kormányablaknál nem terjeszthető elő.	A kérelem elbírálására vonatkozó Ákr. rendelkezés alkalmazandó iparjogvédelmi eljárásokban is. Az SZTNH előtti szellemi tulajdoni eljárásokban kérelem kizárólag teljes eljárásban bírálható el (ennek indokait lásd az Ákr. 40-42. §-aihoz fűzött megjegyzésekben).
40. § [Automatikus döntéshozatal] Automatikus döntéshozatalnak van helye, ha a) a Dáptv. szerinti automatikus döntéshozatali eljárás feltételei fennállnak és nincs ellenérdekű ügyfél, vagy b) a kérelem tekintetében ba) törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi, bb) a hatóság részére a benyújtásakor minden adat rendelkezésére áll, bc) a döntés meghozatala mérlegelést nem igényel, és bd) nincs ellenérdekű ügyfél.		Az Ákr. automatikus döntéshozatalra vonatkozó rendelkezései szabadalmi eljárásokban kifejezett kizárás hiányában sem alkalmazhatók, tekintettel arra, hogy azt törvény vagy kormányrendelet nem engedi meg [Ákr. 40. § a) pont], továbbá az Szt. 45. § (4) bekezdése alapján az SZTNH kérelemre jár el, ami kizárttá teszi az automatikus döntéshozatalt.
41. § [A sommás eljárás] (1) Sommás eljárásnak van helye, ha a) a hiánytalanul előterjesztett kérelem és mellékletei, valamint a hatóság rendelkezésére álló adatok alapján a tényállás tisztázott és b) nincs ellenérdekű ügyfél. (2) Ha a hatóság megállapítja, hogy az (1) bekezdésben meghatározott bármely feltétel nem áll fenn, a sommás eljárás szabályait mellőzi, és a 43. § (1) bekezdésében meghatározott valamely döntést hoz. (3) Ha az ügyfél erre irányuló felhívás nélkül terjeszt elő új	45. § (3) Szabadalmi ügyekben sommás eljárásnak nincs helye és a kérelem kormányablaknál nem terjeszthető elő.	Az Ákr. sommás eljárásra vonatkozó szabályainak alkalmazása kizárt szabadalmi ügyekben.

bizonyítékot, vagy tesz bizonyítási indítványt, ezt a hatóság az ügy teljes eljárásban való lefolytatása iránti kérelemnek tekinti, és a kérelmet teljes eljárásban bírálja el.		
42. § [Kérelem teljes eljárásban való elbírálása] Ha az automatikus döntéshozatali eljárásban és a sommás eljárásban hozott döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, a döntés közlését követő öt napon belül az ügyfél kérheti, hogy a hatóság a kérelmét ismételten, teljes eljárásban bírálja el.		Az SZTNH előtti szellemi tulajdoni eljárásokban kérelem kizárólag teljes eljárásban bírálható el. Az Szt. 45. § (3) bekezdése értelmében szabadalmi ügyekben sommás eljárásnak nincs helye. Az Ákr. automatikus döntéshozatalra vonatkozó rendelkezései szabadalmi eljárásokban kifejezett kizárás hiányában sem alkalmazhatók, tekintettel arra, hogy azt törvény vagy kormányrendelet nem engedi meg [Ákr. 40. § a) pont], továbbá az Szt. 45. § (4) bekezdése alapján az SZTNH kérelemre jár el, ami kizárttá teszi az automatikus döntéshozatalt. A fentiekre figyelemmel az Ákr. 42. §-a szabadalmi ügyekben nem értelmezhető, így alkalmazásának nincs helye.
43. § [Teljes eljárásra történő áttérés] (1) A hatóság az eljárás megindításától számított nyolc napon belül a) a kérelmet visszautasítja, az eljárást megszünteti vagy érdemben dönt, b) az eljárás felfüggesztése vagy szünetelése iránt intézkedik, vagy c) szükség esetén szakhatóságot keres meg, rendelkezik a tényállás tisztázásához szükséges előre látható eljárási eseményekről, hiánypótlásra hív fel. (2) A hatóság teljes eljárásra történő áttérés esetén amennyiben annak feltételei fennállnak elektronikus úton tájékoztatja az ügyfelet a teljes eljárás ügyintézési határidejéről, a határidő túllépésének jogkövetkezményeiről és arról, hogy a hatóság a továbbiakban a		Az SZTNH előtti szellemi tulajdoni eljárásokban kérelem kizárólag teljes eljárásban bírálható el. Az Szt. 45. § (3) bekezdése értelmében szabadalmi ügyekben sommás eljárásnak nincs helye. Az Ákr. automatikus döntéshozatalra vonatkozó rendelkezései szabadalmi eljárásokban kifejezett kizárás hiányában sem alkalmazhatók, tekintettel arra, hogy azt törvény vagy kormányrendelet nem engedi meg [Ákr. 40. § a) pont], továbbá az Szt. 45. § (4) bekezdése alapján az SZTNH kérelemre jár el, ami kizárttá teszi az automatikus döntéshozatalt. A fentiekre figyelemmel az Ákr. 43. §-a szabadalmi ügyekben nem értelmezhető, így alkalmazásának nincs helye.

teljes eljárás szabályai szerint jár el. (3) Amennyiben az ügyben van ellenérdekű ügyfél, a hatóság őt a Dáptv. szerinti ügyintézési rendelkezése szerint, ennek hiányában elektronikus úton, amennyiben erre nincsen mód, akkor egyéb kapcsolattartási módon tájékoztatja az ügy tárgyról, az eljárás megindításának napjáról, az iratokba való betekintés és a nyilatkozattétel lehetőségéről, kérelemre indult eljárásban a kérelmező ügyfél nevéről.		
20. Hiánypótlás 44. § [A hiánypótlás] Ha a kérelem a jogszabályban foglalt követelményeknek nem felel meg, az eljáró hatóság határidő megjelölésével, a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik egy ízben hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt.	47. § (4) Ha a szabadalmi ügyekben előterjesztett kérelemnek vagy mellékleteinek pótolható hiányosságai vannak, az ügyfelet a beadvánnyal kapcsolatos hiányok pótlására vagy nyilatkozattételre kell felhívni, a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett. Ha a kérelem a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem felel meg a vizsgált követelményeknek, és e törvény ehhez eltérő jogkövetkezményt nem fűz, a kérelmet el kell utasítani. Ha az ügyfél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a kérelmet – ha e törvény ehhez eltérő jogkövetkezményt nem fűz – visszavontnak kell tekinteni. A kivonat hiányainak pótlásáról vagy a követelményeknek megfelelő átdolgozásáról a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalból is intézkedhet. 48. § (2) Ahol e törvény nem állapít meg határidőt a hiánypótlásra, illetve a nyilatkozattételre, az ügyfél részére legalább két hónapos, de legfeljebb négy hónapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárát előtt előterjesztett kérelemre legalább két hónappal, de legfeljebb négy hónappal meghosszabbítható. Különösen indokolt esetben adható többszöri, illetve négy hónapot meghaladó, de legfeljebb hat hónapos határidő-hosszabbítás is.	A hiánypótlásra vonatkozóan az Szt. kimerítő szabályozást tartalmaz (a hiánypótlással kapcsolatos jogkövetkezmények, azok határideje, száma), így az Ákr. rendelkezései helyett az Szt. különös rendelkezéseit kell alkalmazni.
21. A kapcsolódó eljárás		A kapcsolódó eljárás az SZTNH

45. § [A kapesolódó eljárás] (1) Ha a hatóság döntése valamely más hatósági eljárásban (a továbbiakban: kapesolódó eljárás) meghozható döntésnek feltétele, a hatóság tájékoztatja az ügyfelet, hogy a kapesolódó eljárásban eljáró hatósághoz benyújtandó kérelmet nála is előterjesztheti. (2) Ha az ügyfél a tájékoztatás alapján kéri, a hatóság a döntését, a nála előterjesztett kérelmet és a birtokában lévő, a kapesolódó eljáráshoz szükséges bizonyítékokat továbbítja a kapesolódó eljárásban eljáró hatóságnak. A kapesolódó eljárásban eljáró hatóság a döntését a hatóság útján közli az ügyféllel. (3) A hatóság az (1) és (2) bekezdés szerint jár el akkor is, ha a kapesolódó eljárásban eljáró hatóság döntése további kapesolódó eljárás lefolytatásához szükséges. Ilyenkor a hatóság az ügyfelet valamennyi kapesolódó eljárásról tájékoztatja. (4) Ha az ügyfél az (1) bekezdésben meghatározott kapesolódó eljárás iránti kérelmet anélkül nyújtja be, hogy az abban hozandó döntés feltételét képező eljárás (a továbbiakban: megelőző eljárás) iránti kérelmét benyújtotta volna, a kérelmet a kapesolódó eljárásban eljáró hatóság átteszi a megelőző eljárásban eljáró hatósághoz. (5) Ha jogszabály nem zárja ki, vagy az ügyfél eltérően nem nyilatkozik, úgy kell tekinteni, hogy a kapesolódó eljárás iránti kérelme a megelőző eljárás lefolytatására is irányul. (6) A megelőző eljárásban eljáró hatóság a véglegessé vált döntését megküldi a kapesolódó eljárásban eljáró hatóságnak. (7) Ha a kapesolódó eljárás iránti kérelem benyújtásának időpontjához jogszabály jogkövetkezményt fűz, e tekintetben a kérelem (4) bekezdés szerinti benyújtásának időpontját	viszonylatában nem értelmezhető, így az erre vonatkozó Ákr. rendelkezések nem alkalmazandók
---	--

kell figyelembe venni azzal, hogy a kapcsolódó eljárás a megelőző eljárásban hozott, véglegessé vált döntésnek a kapcsolódó eljárásban eljáró hatósághoz történő megérkezését követő napon indul.		
22. A kérelem visszautasítása 46. § [A kérelem visszautasítása] (1) A hatóság a kérelmet visszautasítja, ha a) az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányzik, és e törvény ahhoz más jogkövetkezményt nem fűz, vagy b) az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló kérelmet a bíróság vagy a hatóság érdemben már elbírálta, és a kérelem tartalma, valamint az irányadó jogi szabályozás nem változott. (2) A hatóság a kérelmet visszautasíthatja, ha azt nem az előírt formában terjesztették elő. Ha a kérelmező a kérelmét öt napon belül az előírt formában ismételten előterjeszti, a hatóság az eljárást teljes eljárásban folytatja le, azzal, hogy a kérelmet az eredeti benyújtáskor előterjesztettnek kell tekinteni, de az ügyintézési határidőt az ismételt benyújtást követő naptól kell számítani. (3) Ha az ügyfél a (2) bekezdés szerint ismételten terjeszti elő kérelmét, és a jogszabály határidőt vagy határnapot állapít meg, a kérelem előterjesztése szempontjából a határidő és a határnap megtartottnak tekintendő. (4) Az ismételt benyújtás a visszautasító döntés elleni jogorvoslatról való lemondásnak, illetve visszavonásának minősül.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	A kérelem visszautasításának jogintézménye alkalmazandó szabadalmi eljárásokban. A szabadalmi bejelentés formai kellékeire vonatkozó előírások vizsgálata – összefüggésben a bejelentési nap elismerésének szabályaival is – az Ákr.-ben foglaltaktól eltérő logika szerint, eltérő jogkövetkezmények előírása mellett történik, amelynek megfelelően az Ákr. 46. § (2) bekezdésének alkalmazása törvényi úton kizárt. Erre a kizárásra figyelemmel az Ákr. 46. § (3) és (4) bekezdésébe foglalt szabályok a szabadalmi eljárásokban értelmezhetetlenségük miatt – szintén nem alkalmazhatók.
23. Az eljárás megszüntetése 47. § [Az eljárás megszüntetése] (1) A hatóság az eljárást megszünteti, ha a) a kérelem visszautasításának lett volna helye, annak oka azonban az	A be nem nyújtottnak, vagy visszavontnak tekintés jogkövetkezménye az Szt. alábbi rendelkezéseiben jelenik meg: 47. § (3a) 53. § (11) 61. § (6)	Szabadalmi ügyekben előfordulnak olyan eljárást lezáró döntések, amelyek nem a kérelmet érdemben eldöntő határozattal zárják le az eljárást (be nem nyújtottnak tekintés, visszavontnak tekintés). Ezekben az esetekben az Szt. szabályozza ugyan az alkalmazandó jogkövetkezményt, az eljárást azonban ennek

eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására, b) a kérelmező ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik, és ennek hiányában a kérelem nem bírálható el, és az eljárást hivatalból nem folytatja, c) az eljárás oka fogyottá vált, d) az ügyfél nem tesz eleget eljárási költség előlegezési kötelezettségének, e) az eljárás kérelemre indult, és valamennyi kérelmező ügyfél kérelmét visszavonta, illetve ahhoz az ellenérdekű ügyfelek az ellenérdekű ügyféllel szemben, kérelemre indított eljárásban (a továbbiakban: jogvita eljárás) hozzájárultak, és az eljárás hivatalból nem folytatható, f) a hatóság megállapítja, hogy az ügyben más hatóság már eljár, vagy más hatóság kijelölésére került sor, vagy g) az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ (a továbbiakban: előkérdés), amely bíróság vagy más szerv hatáskörébe tartozik, és az ügyfél a hatóságnak az eljárás megindítására vonatkozó felhívásának nem tesz eleget. (2) Az (1) bekezdés e) és f) pontja szerinti esetben a hatóság szükség esetén a döntést visszavonja, és az (1) bekezdés f) pontja szerinti esetben erről szóló döntését a korábban eljáró vagy kijelölt hatósággal is közli.	66. § (12) 68. § (4) 73. § (3) 80. § (5) 81/A. § (3)-(4) 82. § (4) 83/B. § (5) 83/I. § (3) 84/K. § (5) 84/R. § (4) 84/S. § (7) 115/P. § (9) 115/S. § (1)	megfelelően – az alkalmazandó általános Ákr. rendelkezésekre hivatkozással – meg kell szüntetni. Az eljárás megszüntetésére vonatkozó Ákr.-rendelkezések tehát abban az esetben is alkalmazhatók, ha az Szt. speciális jogkövetkezményeket állapít meg. Az SZTNH előtti eljárásokban nem értelmezhető ugyanakkor az Ákr. 47. § (1) bekezdésének <i>f)-g)</i> pontja és (2) bekezdése.
24. Az eljárás felfüggesztése és szünetelése 48. § [Az eljárás felfüggesztése] (1) A hatóság felfüggeszti az eljárást, ha a) az előkérdés bíróság hatáskörébe tartozik, b) az ügyben külföldi szervet kell megkeresni, vagy c) az ügyben az Európai Unió intézményeivel vagy más	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)-(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 50. § (1) Ha a szabadalmi bejelentésre, illetve a szabadalomra való jogosultság tárgyában per indul, annak jogerős	Az Szt. teljeskörűen szabályozza az eljárás felfüggesztését. A kimerítő jellegű eltérő szabályozás miatt az Ákr. szabályai – a 48. § (5) bekezdésében foglalt gyakorlati rendelkezés kivételével – nem alkalmazandók. Kiemelést érdemel, hogy az Ákr. 48. § (4) bekezdése kifejezett kizárás hiányában sem alkalmazható az SZTNH előtti eljárásokban: az ilyen eljárásokban felmerülő előkérdéseknek az eljárás folytatása előtti eldöntése az

nemzetközi szervezettel egyeztetni szükséges. (2) Törvény lehetővé teheti az eljárás felfüggesztését, ha az előkérdés más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el. (3) Ha a bíróság vagy más szerv előtti eljárás megindítására az ügyfél jogosult, erre őt a hatóság megfelelő határidő tűzése mellett felhívja. (4) Az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésben foglalt esetekben az ügyfél (több ügyfél esetén az ügyfelek együttes) kérelmére a hatóság érdemben dönt. (5) A hatóság az eljárás felfüggesztéséről szóló végzését a bírósággal, vagy a (2) bekezdésben meghatározott szervvel is közli azzal, hogy az eljárás befejezéséről tájékoztassa.	befejezéséig a szabadalmi eljárást fel kell függeszteni. Ha a szabadalmi ügy érdemi eldöntése egyéb olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi eljárást felfüggeszti. (2) Az ügyfél halála, illetve megszűnése esetén a szabadalmi eljárást fel kell függeszteni mindaddig, amíg a jogutód személyét bejelentik és igazolják. Ha a jogutód személyét az eset körülményeihez képest ésszerű időn belül nem jelentik be, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi eljárást megszünteti vagy a rendelkezésre álló adatok alapján dönt. (3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi eljárást az ügyfél kérelmére vagy hivatalból felfüggeszti, ha az ügy az azzal szorosan összefüggő, a hatáskörébe tartozó egyéb eljárásban hozott döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el. (3a) A szabadalmi eljárás több ellenérdekű ügyfél esetén az ügyfelek együttes kérelmére szünetel. A szünetelést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala végzéssel állapítja meg. Egy eljárás csak egy alkalommal szünetelhet. Az eljárást bármelyik ügyfél kérelmére folytatni kell. Hat hónapi szünetelés után a csak kérelemre folytatható eljárás megszűnik. (4) A bejelentő kérelmére a szabadalom megadására irányuló eljárás nem függeszthető fel, kivéve, ha az (1) vagy a (3) bekezdés alkalmazásának van helye. (4a) A szabadalom megadására irányuló eljárás nem szünetelhet. (5) Az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad, és az eljárás felfüggesztésének megszüntetésekor újra kezdődik. (6) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az eljárás felfüggesztése esetén is dönthet úgy, hogy a folyamatban lévő eljárási cselekményeket és az azok teljesítésére megállapított	ügyfél kérelmére nem mellőzhető. Kizárólagos jogok megadását eredményező eljárásokban a közérdek érvényesülése azt követeli meg, hogy csak akkor szülessen döntés egy iparjogvédelmi jog megadása tárgyában, ha minden szükséges előkérdés tisztázottnak tekinthető. Különösen így van ez az olyan jogok esetében, mint a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, amely csupán egy érvényes alapszabadalom alapján adható meg – ha az érvényesség kérdése még vitás, a felfüggesztés megszüntetésének a bejelentő kérelmére nem lehet helye.
---	---	---

	határidőket az eljárás felfüggesztése nem érinti.	
49. § [Az eljárás szünetelése] (1) Az eljárás szünetel, ha azt jogszabály kizáró rendelkezésének hiányában az ügyfél kéri, több ügyfél esetén az ügyfelek együttesen kéri. (2) Az eljárást bármelyik ügyfél kérelmére folytatni kell. Hat hónapi szünetelés után a csak kérelemre folytatható eljárás megszűnik. A megszűnés tényéről a hatóság értesíti azokat, akikkel a határozatot közölné.	50. § (3a) A szabadalmi eljárás több ellenérdekű ügyfél esetén az ügyfelek együttes kérelmére szünetel. A szünetelést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala végzéssel állapítja meg. Egy eljárás csak egy alkalommal szünetelhet. Az eljárást bármelyik ügyfél kérelmére folytatni kell. Hat hónapi szünetelés után a csak kérelemre folytatható eljárás megszűnik. (4a) A szabadalom megadására irányuló eljárás nem szünetelhet.	Az Szt. teljeskörűen szabályozza az eljárás szünetelését. A kimerítő jellegű eltérő szabályozás miatt az Ákr. szabályai nem alkalmazandók. Az csak kérelemre folytatható eljárás hat havi szünetelés után megszűnik, ha nem kéri az ügyfél annak folytatását. Ez alól kivételt képez a megsemmisítési eljárás hivatalból történő folytatása. Az eljárás szünetelése előfordulásának gyakorisága szabadalmi eljárásokban várhatóan elenyésző lesz, tekintettel annak jogkövetkezményére (pl. az eljárás megszűnése) és arra, hogy az SZTNH előtti iparjogvédelmi eljárásokban – az Ákr. rendelkezéseitől eltérően – az ügyfél kérelme alapján is sor kerülhet az eljárás felfüggesztésére.
25. Az ügyintézési határidő és a határidő számítása 50. § [Az ügyintézési határidő] (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyintézési határidő az eljárás megindulásának napján kezdődik. (2) Az ügyintézési határidő a) automatikus döntéshozatal esetén huszonnégy óra, b) sommás eljárásban nyolc nap, c) teljes eljárásban hatvan nap. (3) A (2) bekezdés c) pontjában meghatározott ügyintézési határidőnél hosszabb határidőt törvény, rövidebb határidőt jogszabály állapíthat meg. (4) Az ügyintézési határidőn belül a döntés közlése iránt is intézkedni kell. (5) Az ügyintézési határidőbe nem számít be a) az eljárás felfüggesztésének, szünetelésének és	48. § (7) A szabadalmi eljárásokban nem érvényesül az Ákr.-ben megállapított ügyintézési határidő, továbbá nem alkalmazhatók az Ákr.-nek azok a rendelkezései sem, amelyek az eljáró hatóság egyéb intézkedésére állapítanak meg határidőt.	Az Ákr.-nek az ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását kizárja az Szt., ezért e tekintetben – az Ákr.-nek a soron kívüli eljárásra vonatkozó 50. § (8) bekezdése kivételével – az Szt. rendelkezései alkalmazandók.

b) az ügyfél mulasztásának vagy késedelmének időtartama. (6) Ha törvény vagy kormányrendelet valamely eljárási esemény teljesítésének határidejéről nem rendelkezik, a hatóság, az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője azonnal, de legkésőbb nyolc napon belül gondoskodik arról, hogy az eljárási eseményt teljesítse vagy a végzést meghozza. (7) Ha a hatóság testületi szerv, a hatáskörébe tartozó ügyben az ügyintézési határidőn belül, vagy ha ez nem lehetséges, a határidő letelte utáni első testületi ülésen határoz. (8) Az ügyet soron kívül kell elintézni, ha a) a kiskorú ügyfél érdekeinek veszélyeztetettsége indokolja, b) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet elhárítása indokolja, c) a hatóság ideiglenes biztosítási intézkedést rendelt el, vagy d) a közbiztonság, a közrend vagy a nemzetbiztonság érdekében egyébként szükséges. (9) Ha a határidőből kevesebb mint tizenöt nap van hátra, a további eljárási eseményeket soron kívül kell elvégezni.	83/A. § (2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a 83/B–83/H. §-okban szabályozott eljárásokban soron kívül jár el. 83/I. § (1) A közegészségügyi kényszerengedéllyel kapcsolatos eljárásra e törvény rendelkezéseit az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni: a) a hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre legalább tizenöt, de legfeljebb harminc napos határidőt kell kitűzni, valamint határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható, b) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala soron kívül jár el.	Az ügy soron kívüli elintézésére vonatkozó Ákr. rendelkezéseket szabadalmi eljárásokban is alkalmazni kell, mert ebben a tekintetben az Szt. nem tartalmaz eltérő szabályokat. A gyakorlatban nagyon szűk azoknak az eseteknek a köre, amikor az SZTNH-nak soron kívül kell eljárnia, ez elsősorban minősített szabadalmi bejelentésekkel összefüggő nemzetbiztonsági érdek fennállása esetén fordulhat elő. A soron kívüli eljárás alapját képező Ákr 50. § (8) bekezdésében foglalt eseteket kiegészíti az Szt. kényszerengedélyekkel összefüggő eljárásokat szabályozó 83/A (2) bekezdésében és 83/I § (1) bekezdésében foglaltak.
51. § [A határidő túllépése] (1) Ha a hatóság a) határidőben nem intézkedik a 43. § (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározottakról, b) az ügyintézési határidőt túllépi, vagy c) az automatikus döntéshozatal, vagy a sommás eljárás szabályait indokolatlanul mellőzi,		Az Ákr. határidő túllépésére vonatkozó rendelkezései szabadalmi eljárásokban nem értelmezhetők, így bár nincs kifejezetten kizárva az Szt.-ben, Ákr. 51. §-ában foglalt rendelkezések szabadalmi eljárásokban nem alkalmazandók.

az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért, vagy igazgatási jellegű szolgáltatások igénybevételeért fizetett igazgatási szolgáltatási díjnak (a továbbiakban: díj) megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot megfizet a kérelmező ügyfélnek, aki mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is. (2) A hatóság az ügyfél kérelmére az (1) bekezdés szerinti határidő túllépésről igazolást állít ki.		
52. § [A határidő számítása] (1) A napokban megállapított határidőbe nem számít bele a határidő kezdetére okot adó cselekmény vagy körülmény bekövetkezésének, a közlésnek, a kézbesítésnek, a hirdetmény honlapon történő közzétételének és levételének, valamint a közhírré tétel napja. (2) A hónapokban vagy években megállapított határidő azon a napon jár le, amely számánál fogva megfelel a kezdőnapnak, ha pedig ez a nap a lejárati hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napján. (3) Az órákban megállapított határidő az okot adó cselekményt követő óra első percében kezdődik. (4) Ha a határidő utolsó napja olyan nap, amelyen a hatóságnál a munka szünetel, a határidő – az ügyintézési határidő kivételével – a következő munkanapon jár le. (5) A postán küldött beadvány és megkeresés előterjesztési ideje a postára adás napja. A határozott naphoz kötött jogszerzés a nap kezdetén következik be. A határidő elmulasztása vagy a késedelem jogkövetkezménye a határidő utolsó napjának elteltével áll be. (6) A határidőt kétség esetén megtartottnak kell tekinteni.	48. § (1) Az e törvény által meghatározott határidők nem hosszabbíthatók meg. E határidők elmulasztásának jogkövetkezményei külön figyelmeztetés nélkül is bekövetkeznek. (2) Ahol e törvény nem állapít meg határidőt a hiánypótlásra, illetve a nyilatkozattételre, az ügyfél részére legalább két hónapos, de legfeljebb négy hónapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárati előtt előterjesztett kérelemre legalább két hónappal, de legfeljebb négy hónappal meghosszabbítható. Különösen indokolt esetben adható többszöri, illetve négy hónapot meghaladó, de legfeljebb hat hónapos határidő-hosszabbítás is. (8) Szabadalmi ügyekben a postán küldött beadvány előterjesztési ideje a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához való beérkezés napja. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által kitűzött határidőhöz képest elkészen beérkező beadványt azonban határidőben beérkezettnek kell tekinteni, ha azt ajánlott küldeményként a határidő lejártá előtt postára adták, kivéve, ha a beadvány a határidő lejártát követő két hónap eltelté után érkezett be.	A határidők számítására vonatkozó Ákr. rendelkezések iparjogvédelmi eljárásokban is alkalmazandók, kivéve az 52. § (5) bekezdését, mivel szabadalmi eljárásokban a postán küldött beadvány előterjesztési ideje az SZTNH-hoz való beérkezés napja. [A megváltoztatási kérelem előterjesztésénél azonban változatlanul eltérő szabályok érvényesülnek – ld. az Szt. 85. § (6) bekezdését.]
26. Igazolási kérelem	49. § (1) Szabadalmi ügyekben – ha a (6) vagy a (7) bekezdés nem zárja ki – az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott	Az Szt. kimerítő jelleggel szabályozza az igazolási kérelem előterjesztésének feltételeit, ezért

53. § [Az igazolási kérelem előterjesztése] (1) Aki az eljárás során valamely hatánapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő. (2) Az igazolási kérelemről az a hatóság dönt, amelynek eljárása során a mulasztás történt. A jogorvoslatra megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv bírálja el. (3) Az igazolási kérelmet a mulasztásról való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követően, de legkésőbb az elmulasztott határnaptól vagy a határidő utolsó napjától számított, az igazolni kívánt eljárási eseményre előírt határidővel megegyező időtartamon, de legfeljebb negyvenöt napon belül lehet előterjeszteni. (4) A határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelemmel egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, ha ennek feltételei fennállnak. (5) Az igazolási kérelem előterjesztése és a kérelem alapján megismételt eljárási cselekmény határidejének vagy határnapijának elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.	határidő utolsó napjától számított két hónapon belül igazolási kérelmet lehet előterjeszteni, ha a mulasztás az ügyfél önhibáján kívül következett be. Az igazolási kérelemben valószínűsíteni kell a mulasztás okát és véltenségét. (2) Ha a mulasztás az ügyfélnek később jutott tudomására, vagy az akadály később szűnt meg, a határidő a tudomásra jutástól vagy az akadály elhárulásától számít. Az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított tizenkét hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni. (3) Az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény 4. cikkében – az elsőbbségi igény érvényesítéséhez szükséges bejelentés benyújtására – előírt és a belső elsőbbség érvényesítésére megszabott [61. § (1) bek. c) pont] tizenkét hónapos határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem e határidő utolsó napjától számított két hónapon belül terjeszthető elő. (4) Határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem előterjesztésével egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is. (5) Ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az igazolási kérelemnek helyt ad, a mulasztó által pótol cselekményt az elmulasztott határidőn belül teljesítettnek kell tekinteni, az elmulasztott határnapon megtartott tárgyalást pedig a szükséges keretben meg kell ismételni. A mulasztás folytán hozott döntést – a szükséghez képest, illetve az új tárgyalás eredményétől függően – részben vagy egészben vissza kell vonni, módosítani kell vagy hatályban kell tartani. (6) Az igazolás ki van zárva a következő határidők elmulasztása esetén: a) az igazolási és az eljárás folytatása iránti kérelem előterjesztésére megszabott határidők [(1)–(3) bek. és 48. § (3) bek.];	az Ákr. ebben a tekintetben nem alkalmazandó.
54. § [Az igazolási kérelem elfogadásának joghatása] Ha a hatóság az igazolási kérelemnek helyt ad, az elmulasztott hatánapot vagy határidőt megtartottnak tekinti, ezért ha szükséges, a döntését módosítja vagy visszavonja, illetve egyes eljárási eseményeket megismétel.		

	b) az elsőbbségi nyilatkozat megtételére és kijavítására megszabott határidők [61. § (2) és (6) bek.]. (7) Nincs helye igazolásnak olyan határidőkkel kapcsolatban, amelyek elmulasztásának következményeit az eljárás folytatása iránti kérelemmel [48. § (3)–(6) bek.] el lehet hárítani.	
27. A szakhatóság közreműködése 55. § [A szakhatósági eljárás] (1) Törvény vagy a szakhatóságok kijelöléséről szóló kormányrendelet közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság számára előírhatja, hogy az ott meghatározott szakkérdésben és határidőben más hatóság (a továbbiakban: szakhatóság) kötelező állásfoglalását kell beszereznie. (2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szakhatóságra a hatóságra, a szakhatóság állásfoglalására a döntésre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell. Az ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezéseket csak az előzetes szakhatósági állásfoglalás esetén kell alkalmazni. (3) Nem kell a szakhatóságot megkeresni, ha a kérelmet vissza kell utasítani. (4) A szakhatóság döntése az eljárást befejező döntés elleni jogorvoslat keretében támadható meg. (5) A hatóság és a szakhatóság, valamint a szakhatóságok egymás között a kérelem teljesítésére vonatkozó feltételeket egyeztetés útján állapítják meg. 56. § [A szakhatósági állásfoglalás] (1) Ha a szakhatóság utóbb észleli, hogy állásfoglalása jogszabályt sért, állásfoglalását a hatóság határozatának vagy eljárást megszüntető végzésének		Nincs olyan jogszabály, amely az SZTNH eljárásaiban szakhatóság vagy más hatóság előtti eljárásban az SZTNH szakhatóságként történő közreműködését írná elő, ezért az Ákr. erre vonatkozó szabályai nem alkalmazandók.

véglegessé válásáig egy ízben módosíthatja. (2) A szakhatóság mellőzése esetén az erről való tudomásszerzést követően egyeztet a hatósággal, ennek eredményéhez képest adja ki állásfoglalását. A szakhatóság az állásfoglalását a hatóság felügyeleti szervével is közli. 57. § [Az előzetes szakhatósági állásfoglalás] Ha törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki, az ügyfélnek az eljárás megindítása előtt benyújtott kérelmére a szakhatóság a szakhatósági állásfoglalásra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával előzetes szakhatósági állásfoglalást ad ki. A kérelemhez egy évnél nem régebbi előzetes szakhatósági állásfoglalás esatolható be, ha törvény vagy kormányrendelet más időtartamot nem állapít meg. A hatóság a kérelemmel benyújtott előzetes szakhatósági állásfoglalást szakhatósági állásfoglalásként használja fel.		
28. Idézés 58. § [Az idézés általános szabályai] (1) Azt, akinek személyes meghallgatása az eljárás során szükséges, a hatóság kötelezi, hogy a megjelölt helyen és időpontban jelenjen meg. Ha az idézett személy kora, egészségi állapota vagy más méltányolható ok miatt a hatóság előtt nem képes megjelenni, az idézett személyt a tartózkodási helyén is meg lehet hallgatni. (2) Az idézést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy arról az idézett a meghallgatást megelőzően legalább öt nappal értesüljön. (3) Az idézésben meg kell jelölni, hogy a hatóság az idézett személyt milyen ügyben és milyen minőségben kívánja meghallgatni. Az idézett személyt figyelmeztetni		Az idézés Ákr.-ben foglalt szabályait iparjogvédelmi eljárásokban is alkalmazni kell.

kell a megjelenés elmulasztásának következményeire.

59. § *[Az idézés helye]*

(1) A hatóság az illetékességi területén lakcímmel nem rendelkező személyt vagy székhellyel nem rendelkező szervezet törvényes képviselőjét akkor idézheti a székhelyére, ha

- a) ezt jogszabály írja elő,
- b) az idézés célja a tárgyaláson, egyeztetésen való részvétel,
- c) a megkeresés útján történő meghallgatás csorbítaná bármely ügyfél eljárási jogait,
- d) az idézni kívánt személy lakcímén nem működik olyan hatóság, amely megfelelő szakismeretek birtokában tudná elvégezni a szükséges eljárási cselekményt, vagy
- e) azt az idézett személy kéri.

(2) A fővárosban működő hatóság a főváros egész területéről idézhet.

60. § *[Az idézett személy megjelenési kötelezettsége]*

(1) Ha az idézett személy

- a) a szabályszerű idézésnek nem tesz eleget, vagy meghallgatása előtt az eljárás helyéről engedély nélkül eltávozik, és távolmaradását előzetesen alapos okkal nem menti ki, vagy utólag megfelelően nem igazolja, vagy
- b) az idézésre meghallgatásra alkalmatlan állapotban jelenik meg, és ezt a körülményt nem menti ki,

eljárási bírsággal sújtható.

(2) Ha az idézett személy az idézésre nem jelent meg, és távolmaradását nem mentette ki, a rendőrség útján elővezetethető. Az elővezetés fogatosításához az ügyésznek a hatóság vezetője által kért előzetes hozzájárulása szükséges.

(3) Ha a hatóságnak tudomása van arról, hogy az elővezetni kívánt

személy honvéd, rendvédelmi feladatokat ellátó szerv vagy polgári nemzetbiztonsági szolgálat hivatásos állományú tagja, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal pénzügyőri munkakört betöltő foglalkoztatottja, az elővezetés céljából az állományilletékes parancsnokot, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal foglalkoztatottjának munkáltatóját keresi meg. (4) Ha az idézett személy igazolja a távolmaradásának vagy eltávozásának menthető indokát, a hatóság visszavonja az eljárási bírságot megállapító és az elővezetést elrendelő végzést. (5) Ha jogi személy vagy egyéb szervezet szervezeti képviselője nem jelent meg az idézésre, és a képviselő nevét a törvényes képviselő a hatóság felhívására nem közli, a felhívott törvényes képviselő, illetve a jogi személy vagy egyéb szervezet eljárási bírsággal sújtható. Ebben az esetben az elővezetést a felhívott törvényes képviselővel szemben is alkalmazni lehet.		
29. Értesítés eljárási cselekményről 61. § [Értesítés eljárási cselekményről] (1) Ha nem szükséges az ügyfél idézése, a hatóság az ügyfelet a tanú és a szakértő meghallgatásáról, a szemléről és a tárgyalásról értesíti azzal a tájékoztatással, hogy az eljárási cselekményen részt vehet, de megjelenése nem kötelező. Az értesítést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az ügyfél legalább öt nappal korábban megkapja. (2) A szakhatóságot – ha az a feladat- és hatáskörét érinti – az eljárási cselekményről legalább öt nappal korábban értesíteni kell.		Az Ákr. 61. §-ában foglalt szabályokat iparjogvédelmi eljárásokban is alkalmazni kell, bár azok gyakorlati alkalmazása elenyésző számú.
30. A tényállás tisztázása 62. § [A tényállás tisztázása]	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21.	Az Ákr. tényállás tisztázására vonatkozó rendelkezéseit - az Ákr. 62. § (1) bekezdésének az Szt.-ben foglalt kizárása miatti kivétellel -

(1) Ha a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le. (2) A hatósági eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. Nem használható fel bizonyítékként a hatóság által, jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték. (3) A hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. (4) A hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. (5) Törvény vagy kormányrendelet közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján, meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely okirat vagy más irat bizonyítási eszközként történő alkalmazását.	§-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 47. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja, vizsgálata nem korlátozódhat csupán az ügyfelek állításaira. (2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapítási eljárásban és a 83/E–83/G. §-okban szabályozott eljárásokban a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfelek nyilatkozatai és állításai, valamint az ügyfél által igazolt adatok alapján vizsgálja. (3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntését csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni; figyelmen kívül hagyhatja azonban azokat a nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat, amelyeket az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő. (3a) A megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapítási eljárásban, a 83/B–83/D. §-ban, a 83/F. §-ban és a 83/G. §-ban szabályozott eljárásokban az ügyfeleknek beadványaikat és azok mellékleteit elektronikus kapcsolattartás esetén egy példányban, egyéb esetben eggyel több példányban kell benyújtaniuk a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány ellenérdekű fél az eljárásban részt vesz. Ha több félnek közös képviselője van, részükre együttesen egy példányt kell számításba venni; szolgálati találmányra adott szabadalom esetén a megsemmisítési kérelem szükséges példányszámának meghatározásánál a feltalálót is ellenérdekű félként kell számításba venni. Ha az ügyfél a beadványát vagy annak mellékleteit az előírtnál kevesebb példányban nyújtotta be,	az Szt.-ben foglalt kiegészítésekkel alkalmazni kell. Ilyen kiegészítés az Szt.-ben a tények hivatalbóli vizsgálatának kötelezettsége (a megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapítási eljárásban, a 83/B 83/D. §-okban és a 83/E-83/G. §okban szabályozott eljárásokban érvényesülő kivételekkel). Kiállítási kedvezmény érvényesítése (Szt. 64. §) esetén az Szt. kötelezővé teszi a megfelelő igazolás benyújtását.
---	--	---

	a (4) bekezdés szerinti hiánypótlás elmaradása esetén a megsemmisítési kérelmet, a nemleges megállapításra irányuló kérelmet, valamint a 83/B. § (2) bekezdése, a 83/F. § (1) bekezdése és a 83/G. § (1) bekezdése szerinti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, a szabadalmas nyilatkozatát pedig be nem nyújtottnak kell tekinteni. (4) Ha a szabadalmi ügyekben előterjesztett kérelemnek vagy mellékleteinek pótolható hiányosságai vannak, az ügyfelet a beadvánnyal kapcsolatos hiányok pótlására vagy nyilatkozattételre kell felhívni, a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett. Ha a kérelem a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem felel meg a vizsgált követelményeknek, és e törvény ehhez eltérő jogkövetkezményt nem fűz, a kérelmet el kell utasítani. Ha az ügyfél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a kérelmet – ha e törvény ehhez eltérő jogkövetkezményt nem fűz – visszavontnak kell tekinteni. A kivonat hiányainak pótlásáról vagy a követelményeknek megfelelő átdolgozásáról a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalból is intézkedhet. 64. § (1) A bejelentő a 3. § b) pontja alapján akkor tarthat igényt arra, hogy találmányának kiállításon történő bemutatását a technika állásának meghatározásakor hagyják figyelmen kívül, ha a) erre irányuló nyilatkozatát a szabadalmi bejelentés benyújtásától számított két hónapon belül megteszi, és b) a bejelentés napjától számított négy hónapon belül benyújtja a kiállítás igazgatóságának igazolását a kiállítás tényéről és napjáról. (2) A kiállítási igazoláshoz csatolni kell a leírást és szükség esetén a rajzot, amelyen az igazgatóság a bemutatott találmánnyal való azonosságot igazolja.	
--	--	--

	(3) A kiállítási igazolást a kiállítás időtartama alatt és csak addig lehet kiadni, amíg a találmány vagy annak ismertetése a kiállításon megtekinthető.	
31. Az ügyfél nyilatkozata 63. § [Az ügyfél nyilatkozata] Ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a hatóság az ügyfelet nyilatkozattételre hívhatja fel. 64. § [Az ügyfél nyilatkozatának kiemelt szerepe] (1) Ha jogszabály nem zárja ki, az ügyfél a nyilatkozatával pótolhatja a hiányzó bizonyítékot, ha annak beszerzése nem lehetséges. (2) Ha az ügyfél vagy képviselője más tudomása ellenére az ügy szempontjából jelentős adatot valótlanul állít vagy elhallgat – ide nem értve, ha vele szemben a 66. § (2) bekezdésében vagy (3) bekezdés <i>b)</i> és <i>c)</i> pontjában meghatározott ok áll fenn –, illetve ha a kötelező adatszolgáltatás körében a 105. § (2) bekezdésében foglalt ok hiányában adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti, eljárási bírsággal sújtható. (3) A hatóság az (1) bekezdés szerinti esetben figyelmezteti az ügyfelet jogaira, kötelességeire és a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú bizonyíték szolgáltatásának jogkövetkezményeire.		A tényállás tisztázására felhasználható bizonyítékok (ügyfél nyilatkozata, irat, tanúvallomás, szemle eredménye, szakértői vélemény) tekintetében megállapított Ákr.-rendeletek közül az Szt.-ben foglaltakkal kiegészítő viszonyban álló, szabadalmi ügyekben értelmezhető rendelkezéseket kell alkalmazni.
32. Irat 65. § [Az iratra vonatkozó szabályok] (1) A hatóság, ha a tényállás tisztázása során szükséges, és az a Dáptv. alapján nem szerzhető be – a 36. § (2) bekezdésben meghatározottak kivételével – felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására. (2) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, az ügyfél az iratot másolatban is benyújthatja, ha		

nyilatkozik arról, hogy az az eredetivel mindenben megegyezik. (3) Ha a külföldön kiállított közokirat eredetiségével vagy tartalmával kapcsolatban kétség merül fel, a hatóság felhívja az ügyfelet felülhitelesített külföldön kiállított közokirat bemutatására. (4) Ha az ügyfél a nem magyar nyelven kiállított irat mellé annak magyar nyelvű hiteles fordítását is csatolja, a hatóság azt a fordítás szerinti tartalommal fogadja el.		
33. Tanú 66. § <i>[A tanúra vonatkozó általános szabályok]</i> (1) A tanúként idézett személy – az e törvényben meghatározott kivétellel – köteles tanúvallomást tenni. (2) Tanúként nem hallgatható meg <i>a)</i> az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás, <i>b)</i> védett adatnak minősülő tényről az, aki nem kapott felmentést a titoktartás alól. (3) A tanú a vallomástételt megtagadhatja, ha <i>a)</i> bármelyik ügyfél Ptk. szerinti hozzátartozója (a továbbiakban: hozzátartozó), <i>b)</i> vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, <i>c)</i> a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény szerinti médiatartalom-szolgáltató (a továbbiakban: médiatartalom-szolgáltató), vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy – a jogviszonya megszűnése után is –, és a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné, vagy		

d) diplomáciai mentességben részesülő személy. 67. § [A tanú meghallgatás] (1) A meghallgatás kezdetén a hatóság megállapítja a tanú személyazonosságát. A hatóság felhívja a tanút, hogy nyilatkozzon arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, és elfogult-e, egyúttal figyelmezteti jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire is. (2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor. (3) A meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell alkalmazni akkor is, ha a hatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg. (4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, vagy ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését. (5) A hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást. (6) Ha a tanú meghallgatás nélkül vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a hatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.		
34. Szemle 68. § [A szemlére vonatkozó általános szabályok] (1) Ha a tényállás tisztázására ingó, ingatlan (a továbbiakban együtt: szemletárgy) vagy személy megtekintése vagy megfigyelése		Különösen indokolt esetben, szűk körben merülhet fel helyszíni szemle lefolytatása az SZTNH előtti eljárások során (pl. újdonságrontó gyakorlatbavétel bizonyítása érdekében), ezért az Ákr. helyszíni szemlével kapcsolatos rendelkezései alkalmazandók iparjogvédelmi eljárásokban is.

szükséges, a hatóság szemlét rendelhet el. (2) A szemletárgy birtokosát és az (1) bekezdésben meghatározott személyt – ha az a szemle eredményességét nem veszélyezteti – a szemléről előzetesen értesíteni kell. (3) A szemletárgy birtokosának távolléte – ha jelenléte nem szükségeszerű – nem akadályozza a szemle megtartását. (4) Ha a szemletárgy birtokosa természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését nem rendelték el, a szemlén az ügyfél jelen lehet. 69. § [A szemle lefolytatása] (1) A szemle megtartása során – az ismert tulajdonos értesítésével egyidejűleg – a szemletárgy birtokosa kötelezhető a szemletárgy felmutatására, illetve arra, hogy az ügyfelet a szemle helyszínére beengedje. (2) A szemle során a hatóság eljáró tagja jogosult különösen <i>a)</i> a szemlével érintett területre, építménybe és egyéb létesítménybe belépni, <i>b)</i> bármely iratot, tárgyat vagy munkafolyamatot megvizsgálni, <i>c)</i> felvilágosítást kérni, illetve <i>d)</i> mintát venni. 70. § [Az azonnali eljárási cselekmény érdekében lefolytatott szemle] (1) A szemle eredményes és biztonságos lefolytatása érdekében a hatóság a rendőrség közreműködését kérheti. (2) A rendőrség a rendőrségről szóló törvény végrehajtási eljárás lefolytatásában való közreműködésre vonatkozó szabályai szerint, a hatóság felkérésére – előzetes megkeresése nélkül – azonnal, a hatóság által megjelölt helyen és ideig biztosítja a közreműködést.		
--	--	--

(3) Ha a helyszíni szemlére életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzetben, azonnali eljárási cselekmény érdekében van szükség, illetve, ha ezt törvény más fontos okból megengedi, a helyszíni szemlét a hatóság a lezárt terület, épület, helyiség felnyitásával, az ott tartózkodó személyek akarata ellenére is megtarthatja. (4) A (3) bekezdésben meghatározott módon történő szemle megtartásáról az ügyészt előzetesen – a szemle megtartásáról való hatósági döntést követően haladéktalanul – értesíteni kell, továbbá ahhoz a rendőrség és lehetőség szerint hatósági tanú közreműködését kell kérni. Ha az ügyész a szemle megtartásával nem ért egyet, azt megtiltja.		
35. Szakértő 71. § <i>[A szakértő kirendelésére vonatkozó szabályok]</i> (1) Szakértőt kell meghallgatni vagy – legalább tizenöt napos határidő tűzésével – szakvéleményt kell kérni, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel. (2) Nincs helye szakértő kirendelésének, ha ugyanabban a szakkérdésben szakhatóság állásfoglalását kell beszerezni. (3) A szakértő kizárására a 23. § szabályait kell megfelelően alkalmazni. 72. § <i>[A szakértői vizsgálatra vonatkozó általános szabályok]</i> (1) Törvény elrendelheti az ügyfél szakértői vizsgálatban való közreműködését. (2) A szakértőt a véleményadás előtt figyelmeztetni kell a hamis véleményadás jogkövetkezményeire. (3) Az itt nem szabályozott kérdésekben a szakértőkre az		

igazságügyi szakértőkről szóló törvény rendelkezései irányadóak.		
36. Tolmács 73. § [A tolmács] (1) Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője által használt idegen nyelvet az ügyintéző nem beszéli, tolmácsot kell alkalmazni. (2) Az ügyben eljáró hatóság el nem járó tagja, valamint – ha az a tényállás tisztázásához elengedhetetlen – az ellenőrzés helyszínén tartózkodó, idegen nyelvet beszélő személy tolmácsként igénybe vehető. (3) A tolmácsra egyebekben a szakértőre vonatkozó rendelkezések irányadóak.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	A tolmácsra vonatkozó Ákr. szabályok szabadalmi eljárásokban is alkalmazandók azzal, hogy az eljárás magyar nyelven folyik [Szt. 52. § (1) bek.] és a tolmácsolás költségeit nem viseli a Hivatal, mivel az Ákr. erről rendelkező 127. § (2) bekezdésének alkalmazását a Szt. kizárja.
37. Tárgyalás 74. § [A tárgyalás] (1) A hatóság tárgyalást tart, ha a) a tényállás tisztázásához jogvita eljárásban szükség van a felek együttes meghallgatására, b) az ügy természete lehetővé teszi, ellenérdekű ügyfelek részvételével zajló eljárásban, vagy c) a tényállás tisztázásához szükség van az eljárásban részt vevő személyek együttes meghallgatására. (2) A hatóság helyszíni szemle keretében is lefolytathatja a tárgyalást, ha annak feltételei biztosítottak. (3) Az ügyfél bizonyítási indítványt tehet és kérdést intézhet a meghallgatott személyhez. (4) Azt, aki a tárgyalás rendjét zavarja, a tárgyalás vezetője rendreutasítja, ismételt vagy súlyosabb rendzavarás esetén kiutasíthatja és eljárási bírsággal sújthatja.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 46. § (2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hoz határozatot a megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapítási eljárásban, valamint – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedélyekkel összefüggő eljárásokban (83/A–83/H. §), és a közegészségügyi kényszerengedéllyel [33/B. § (1) bek.] összefüggő eljárásokban (83/I–83/K. §). A szabadalmi leírás értelmezése tárgyában szintén háromtagú tanácsban eljárva ad szakvéleményt. A tanács szótöbbséggel dönt. 81. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megsemmisítési kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a szabadalmast és – szolgálati találmányra adott szabadalom esetén – a feltalálót,	A tárgyalásra az Szt. speciális rendelkezéseket tartalmaz, ezért az Ákr. alkalmazása csak az Szt.-ben nem rendezett kérdésekben lehetséges.

	majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a szabadalom megsemmisítéséről, korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által a kérelmező számára kitűzött határidő elteltét követően a megsemmisítés alapjául szolgáló okként nem jelölhető meg olyan ok, amelyet az említett határidőn belül nem jelöltek meg a megsemmisítés okaként. Az így megjelölt okot az eljárást befejező határozat meghozatalakor figyelmen kívül kell hagyni. 81/A. § (6) Gyorsított eljárás esetén – a 48. §-ban és a 81. §-ban foglaltaktól eltérően – c) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri. 83. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a nemleges megállapítási kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a szabadalmast, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz arról, hogy a nemleges megállapítási kérelemnek helyt ad-e, vagy a kérelmet elutasítja-e. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható. (4) A 81/A. § rendelkezéseit a nemleges megállapítási eljárásban is alkalmazni kell.	
38. Egyezségi kísérlet 75. § [Az egyezségi kísérlet] Ha a hatóság tárgyalást tart, a tárgyaláson megkísérli az ellenérdekű ügyfelek között egyezség létrehozását.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	Az Ákr. erre vonatkozó szabályának Szt. általi kizártsága miatt az SZTNH nem köteles megkísérlni egyezség létrehozását iparjogvédelmi eljárásokban tartott tárgyaláson. Ez azonban nem jelenti azt, hogy – a közérdekvédelmi szempontok érvényesülését biztosító korlátozásokkal – ne lehetne lehetősége a feleknek egyezségkötésre kontradiktórius szabadalmi ügyben tartott tárgyaláson, illetve a tárgyalástól függetlenül az eljárás bármely

		szakaszában (ld. az Ákr. 83. §-ához fűzött megjegyzést is).
39. A bizonyítékok ismertetése az ügyféllel 76. § [A bizonyítékok ismertetése az ügyféllel] Ha a hatóság az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során a hatóság nem biztosította, hogy az ügyfél minden bizonyítékot megismerjen, annak befejezését követően értesíti az ügyfelet, hogy az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével megismerhesse a bizonyítékokat, és további bizonyításra irányuló indítványt terjesztthessen elő.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	Szabadalmi eljárásokban az Szt. által kizárt a bizonyítékok ügyféllel való ismertetésére vonatkozó Ákr. szabály alkalmazása.
40. Az eljárás akadályozásának következményei 77. § [Az eljárás akadályozásának következményei] (1) Azt, aki a kötelezettségét önhibájából megszegi, a hatóság az okozott többletköltségek megtérítésére kötelezi, illetve eljárási bírsággal sújthatja. (2) Az eljárási bírság legkisebb összege esetenként tízezer forint, legmagasabb összege – ha törvény másként nem rendelkezik – természetes személy esetén ötszázezer forint, jogi személy vagy egyéb szervezet esetén egymillió forint. (3) Az eljárási bírság kiszabásánál a hatóság figyelembe veszi a) a jogellenes magatartás súlyát, b) – ha az erre vonatkozó adatok rendelkezésre állnak – az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, továbbá c) az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét.		Az Ákr. eljárás akadályozásának következményeire megállapított szabályait – különös tekintettel az akadályozással okozott többletköltségek megállapítására és viselésére kötelezés tekintetében – alkalmazni kell iparjogvédelmi eljárásokban is.
41. Az eljárási cselekmények rögzítése	45. § (7) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyekben – tájékoztatás kérése és annak teljesítése, az iratokba való	Az eljárási cselekmények rögzítésére vonatkozó szabályokat – az Szt.-nek az írásbeliséget főszabályként előíró 45. § (7) bekezdésében írtakra figyelemmel

78. § [Az eljárási cselekmények rögzítése] (1) A személyesen előterjesztett kérelemről ha azt nyomban nem teljesítik, valamint a tényállás tisztázása érdekében lefolytatott eljárási cselekményről az ügyfél vagy az eljárás más résztvevője részvétele esetén jegyzőkönyvet, más esetben feljegyzést kell készíteni. (2) A feljegyzés tartalmazza készítésének helyét és idejét, az eljárási cselekményen részt vevő személyek azonosításához szükséges adatokat, nyilatkozataik lényegét, illetve a cselekmény lefolytatása során a tényállás tisztázásával összefüggő ténymegállapításokat. A jegyzőkönyv ezen túlmenően tartalmazza a jogokra és kötelezettségekre való figyelemztetést. (3) A feljegyzést annak készítője, a jegyzőkönyvet – annak minden oldalán – az eljárási cselekményen részt vevő személyek aláírják. (4) A hatóság egyes eljárási cselekményekről kép- és hangfelvételt készíthet. A rögzítés ilyen módja esetén a jegyzőkönyvben csak az eljárási cselekményen résztvevő személyek azonosításához szükséges adatokat, valamint az elkészítés helyét, idejét kell feltüntetni.	betekintés, valamint a szóbeli tárgyalás kivételével – kapcsolattartásnak csak írásbeli, valamint azonosításhoz kötött elektronikus úton van helye, tájékoztatás azonban nem kérhető és ilyen kérés nem teljesíthető rövid szöveges üzenet útján. 55. § (2) A szabadalmi oltalommal összefüggő jogok és tények tudomásulvétele, illetve bejegyzése ügyében – a szabadalmi eljárásokban bekövetkezett tények kivételével – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala írásban előterjesztett kérelem alapján dönt, azzal, hogy az ügyfél adatainak változásáról más hatóságtól kapott értesítés nem tekinthető írásban előterjesztett kérelemnek. A kérelemhez csatolni kell az alapul szolgáló közokiratot vagy megfelelő bizonyító erejű magánokiratot. Ha ugyanabban az ügyben olyan kérelmeket nyújtanak be, amelyek teljesítése kizárná egymást, a kérelmeket a beérkezésük sorrendjében kell elbírálni.	a személyesen előterjesztett kérelmekre vonatkozó rendelkezések kivételével – alkalmazni kell.
79. § [A hatósági tanú] (1) A hatóság a biztosítási intézkedés alkalmazása során, szemlénél, lefoglalásnál, zár alá vételnél és hatósági ellenőrzésnél hatósági tanút vehet igénybe, aki az eljárási cselekmény során történt eseményeket és az általa tapasztalt tényeket igazolja. Hatósági tanúként való közreműködésre senki nem kötelezhető. (2) Nem lehet hatósági tanú az ügyfél, az ügyfél hozzátartozója vagy képviselője, az eljáró hatósággal közszolgálati, illetve egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy és az		A hatósági tanúkkal kapcsolatos Ákr. szabályozás alkalmazása ugyan nem került kifejezetten kizárásra szabadalmi eljárásokban, azonban – tekintettel annak szemléhez, lefoglaláshoz, zár alá vételhez és hatósági ellenőrzéshez kötődő jellegére, amelyek közül kizárólag a szemle lefolytatása értelmezhető az SZTNH előtti iparjogvédelmi eljárásokban – annak alkalmazása elenyésző számú esetben merülhet fel.

eljárási képességgel nem rendelkező személy. (3) Az eljárási cselekmény előtt a hatósági tanút a jogairól és kötelességeiről fel kell világosítani. A hatósági tanú a tanú költségeinek megtérítésére vonatkozó szabályok szerint jogosult költségtérítésre. (4) A hatósági tanút az eljárási cselekmény során tudomására jutott tényekre, adatokra nézve titoktartási kötelezettség terheli, amely alól az eljáró hatóság, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság (a továbbiakban: másodfokú hatóság) vagy bíróság az ügy tárgyát érintő tényekre, adatokra, körülményekre nézve felmentheti.		
IV. FEJEZET A HATÓSÁG DÖNTÉSEI 42. Határozat és végzés 80. § [A döntés formái] (1) A döntés határozat vagy végzés. A hatóság – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során hozott egyéb döntések végzések. (2) Az ügyfelet megilleti a kérelmezett jog gyakorlása, ha a hatóság az ügyintézési határidőn belül mellőzi a határozathozatalt (jogszerű hallgatás). Jogszerű hallgatásnak van helye, ha a) automatikus döntéshozatali eljárásban intézhető ügyben törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki, b) sommás eljárásban intézhető ügyben törvény vagy kormányrendelet így rendelkezik, c) teljes eljárásban törvény vagy kormányrendelet így rendelkezik, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél. (3) A jogszerű hallgatás esetén a hatóság a megszerzett jogot rávezeti a kérelemre, és annak az ügyfél birtokában levő másolati példányára, vagy a hatóságnál levő		Az Ákr.-nek a döntés formájára vonatkozó 80. § (1) bekezdése szabadalmi eljárásokban is alkalmazandó. Az Ákr.-nek a jogszerű hallgatás és a határozathozatal mellőzésével kapcsolatos szabályai azonban szabadalmi eljárásokban nem értelmezhetők, ezért alkalmazásuknak nincs helye.

példányról az ügyfél részére másolatot ad ki. (4) Ha az eljárás a jogszabályban meghatározott jogosultak pénzbeli ellátásának mérlegelés nélkül a jogszabályban meghatározott mértékre történő emelésére irányul, a hatóság mellőzi a határozathozatalt.		
81. § <i>[A döntés tartalma és formája]</i> (1) A döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást. (2) Jogorvoslatról való tájékoztatást mellőző, az indokolásban pedig csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését tartalmazó egyszerűsített döntés hozható <i>a)</i> ha a hatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, vagy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti, vagy <i>b)</i> az egyezség jóváhagyásáról. (3) Az önálló jogorvoslattal nem támadható végzésről az indokolásban csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését tartalmazó egyszerűsített döntés hozható. (4) A hatóság a döntést külön okiratban szövegezi meg, jegyzőkönyvbe foglalja vagy az ügyiratra feljegyzi.		Az Ákr.-nek a döntés tartalmára és formájára vonatkozó rendelkezései alkalmazandók szabadalmi eljárásokban is. Az Ákr. 81. § (1) bekezdésében a „teljes eljárásra történő áttérés” fordulat nem értelmezhető szabadalmi eljárásokban, mert ezekben nincs sommás eljárás és automatikus döntéshozatal.

(5) Azonnali eljárási cselekményt igénylő ügyben a döntés előzetes írásba foglalása mellőzhető és az ügyféllel szóban is közölhető. Ilyenkor a hatóság a döntést utólag írásba foglalja és közli.		
43. A hatóság döntésének véglegessége 82. § [A döntés véglegessége] (1) A hatóság döntése végleges, ha azt a hatóság már az e törvényben meghatározott kivételekkel nem változtathatja meg. A véglegesség a döntés közlésével áll be. (2) Ha az adott ügytípusban törvény megengedi a fellebbezést, a hatóság döntése véglegessé válik, ha a) ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt, b) a fellebbezésről lemondtak vagy a fellebbezést visszavonták, vagy c) a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta, a másodfokú döntés közlésével. (3) A fellebbezésről lemondás vagy a fellebbezés visszavonása esetén véglegessé válik a döntés a) az elsőfokú döntés közlésekor, ha az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közlése előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdeklő ügyfél, b) az utolsóként kézhez kapott lemondás vagy visszavonás hatósághoz való megérkezésének napján, ha a fellebbezési határidő tartama alatt valamennyi fellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését. (4) A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a hatóság fellebbezéssel támadható elsőfokú döntése a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés véglegessé válásának napján válik véglegessé. (5) Az elsőfokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései a (2) (4)	46. § (3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntése a kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kéri annak megváltoztatását.	Iparjogvédelmi eljárásokban továbbra is a „jogerő” fogalmát kell alkalmazni, az Ákr. által használt „véglegesség” helyett. Az Ákr. szakít a közigazgatási jogerő fogalmával és a korábbi alaki jogerő helyett a döntés véglegessége fogalmát használja. Az Ákr. 82. §-hoz fűzött indokolása szerint erre azért került sor, mert ez a fogalomhasználat juttatja kifejezésre, hogy a végleges döntés a hatósági eljárás befejezése, azt már a hatóság nem módosíthatja, abból jogok és kötelezettségek fakadnak, tehát a hatóság döntési joga tekintetében véglegesnek minősül. Ezzel szemben az anyagi jogerő (tehát a döntés megtámadhatatlansága és megváltoztathatatlansága) kizárólag a bíróság döntéséhez kapcsolódhat. Az SZTNH döntéseivel kapcsolatban a jogerő fogalmának megtartását indokolja az a körülmény, hogy az iparjogvédelmi ügyekben érvényesülő jogorvoslati rendszer – tekintettel az iparjogvédelmi eljárások sajátosságaira és arra, hogy az SZTNH-nak mint kormányhivatalnak nincs hatósági értelemben vett felügyeleti szerve – nagyban eltér a közigazgatási eljárásokban szabályozott rendtől. Az SZTNH döntései ellen nincs helye fellebbezésnek, újrafelvételi és felügyeleti eljárásnak, valamint ügyészi felhívásnak. Az SZTNH iparjogvédelmi ügyekben hozott döntéseit a bíróság nemperes eljárásban vizsgálja felül. Az iparjogvédelmi eljárásokban kisegítő jelleggel alkalmazott Ákr. hatálybalépése sem változtat azon, hogy az SZTNH döntései – ha nem élnek ellenük jogorvoslattal vagy a bírósági felülvizsgálati eljárásban helybenhagyták őket – jogerőre emelkednek, és nem csupán véglegessé válnak. A jogerő ennek

bekezdésben meghatározottak szerint véglegessé válnak, ha a) csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen, vagy b) kizárólag a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és az ügy jellegéből adódóan a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre.		megfelelően – összhangban az Ákr.-ben foglaltakkal is – az SZTNH-nak azokhoz a döntéseivel kapcsolódik, amelyeket (rendes jogorvoslati eljárásban) már nem lehet megtámadni
44. Az egyezség jóváhagyása 83. § [Az egyezség jóváhagyása] Ha az egyezségi kísérlet eredményre vezet vagy az ügyfelek egyezséget kötnek, és az egyezség megfelel az Alaptörvénynek és a jogszabályoknak, az kiterjed a teljesítési határidőre, valamint az eljárási költség viselésére is, a hatóság azt jóváhagyja és határozatba foglalja.	98. § (4) A bírósági eljárásban nincs helye egyezségnek, ha a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtt folyó eljárásban sem lehetett egyezséget kötni	Az Ákr.-nek az egyezség jóváhagyására vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell, látni kell azonban, hogy szabadalmi eljárásokban a felek közérdekvédelmi szempontok érvényesülése miatt – csak korlátozott körben köthetnek egyezséget. Megsemmisítési eljárásban a szabadalmas igénypont-korlátozási javaslatának a kérelmező általi elfogadása nem minősül egyezségnek, valamint a feleknek az eljárás keretein kívüli megegyezése és a megsemmisítési kérelem visszavonása sem. (Ilyen esetben ráadásul az eljárás hivatalból folytatható.)
45. Azonnali végrehajthatóság 84. § [Azonnali végrehajthatóság] A hatóság a döntést azonnal végrehajthatónak nyilvánítja, ha a) életveszéllyel, súlyos kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével fenyegető, illetve védelmi helyzet elrendelésének alapjául szolgáló ok következtében kialakuló helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges, b) nemzetbiztonsági, honvédelmi, védelmi és biztonsági vagy közbiztonsági érdekből, illetve a közérdek védelme miatt szükséges, c) a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik, vagy		Az Ákr.-nek az azonnali végrehajthatóságra vonatkozó szabályai szabadalmi eljárásokban nem alkalmazandók, mivel az SZTNH döntéseinek csak a költségviselési rendelkezései tekintetében van helye végrehajtásnak, ezekkel összefüggésben pedig az azonnali végrehajthatóság esetei nem értelmezhetők.

d) a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő.		
46. A döntés közlése 85. § <i>[A döntés közlésének általános szabályai]</i> (1) A határozatot a hatóság közli az ügyféllel, azzal, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, az ügyben eljáró szakhatósággal. (2) A végzést a hatóság közli azzal, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, és akinek a jogát vagy jogos érdekét érinti. A hatóság az ügyfél kérelmére egy ízben, külön illeték vagy díj felszámítása nélkül ad ki másolatot a vele nem közölt végzésről. (3) A hatóság a döntést írásbeli kapcsolattartás esetén hivatalos iratként vagy a Dáptv.-ben meghatározott elektronikus úton kézbesíti. (4) Ha jogszabály nem zárja ki, a döntést szóban is közölni lehet az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személlyel. A közlés tényét és időpontját az iratra fel kell jegyezni, és azt alá kell íratni. Ha azt az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személy kéri, a szóban közölt döntést a hatóság írásban is megküldi a részére. (5) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a döntés közlésének napja a) az a nap, amelyen azt írásban vagy szóban közölték, vagy b) a hirdetmény honlapon történő közzétételét követő tizenötödik nap. (6) A hatóság védelmi helyzet elrendelésének alapjául szolgáló ok, életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén a döntést az ügyféllel szóban vagy a döntés tartalmának megismerésére alkalmas egyéb módon közli, amiről a hatóság feljegyzést készít. A hatóság a döntést utólag írásban közli. A döntés közlésének napja ilyenkor – kizárólag a jogorvoslati	46. § (3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntése a kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kéri annak megváltoztatását. 81. § (6) A döntést - kivéve, ha annak kihirdetését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elhalasztotta - annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell. 55. § (2) A szabadalmi oltalommal összefüggő jogok és tények tudomásulvétele, illetve bejegyzése ügyében - a szabadalmi eljárásokban bekövetkezett tények kivételével - a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala írásban előterjesztett kérelem alapján dönt, azzal, hogy az ügyfél adatainak változásáról más hatóságtól kapott értesítés nem tekinthető írásban előterjesztett kérelemnek.	Az Ákr.-nek a döntés közlésére vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell, azzal, hogy közlésen az Szt. alkalmazásában a döntés kézbesítését kell érteni, és szóbeli közlésnek nincs helye [Ákr. 85. § (4) bek.]. Lehetőség van ugyan kontradiktórius eljárásokban a döntés szóbeli kihirdetésére, azonban ahhoz az Szt. alapján nem fűződnek joghatások, illetve annak szabályaira, valamint a döntés írásba foglalására és kézbesítésére az Szt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

határidők számításának szempontjából – az írásbeli közlés napja. 86. § <i>[A kézbesítésre vonatkozó szabályok]</i> (1) A nem elektronikusan közölt iratot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni, ha a címzett az átvételt megtagadta. Ha a kézbesítés azért volt sikertelen, mert az a címzett hatósági nyilvántartásban szereplő lakcíméről vagy székhelyéről a hatósághoz <i>a)</i> „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, az iratot a kézbesítés második megkísérlésének napját, <i>b)</i> „ismeretlen” vagy „elköltözött” jelzéssel érkezett vissza, az iratot a kézbesítés megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni. (2) Ha a címzett tudomást szerez arról, hogy a neki küldött iratot a hatóság kézbesítettnek tekinti, a tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, de legkésőbb a közléstől számított negyvenöt napon belül kifogást terjeszthet elő. (3) A kifogásnak a hatóság akkor ad helyt, ha a címzett az iratot azért nem vehette át, mert <i>a)</i> a kézbesítés a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó jogszabályok megsértésével történt, vagy más okból nem volt szabályszerű, vagy <i>b)</i> az iratot más, az <i>a)</i> pontban nem említett önhibáján kívüli okból nem volt módja átvenni. (4) Nem természetes személy címzett csak akkor terjeszthet elő kifogást, ha a kézbesítés nem szabályszerűen történt. (5) A kifogásban elő kell adni azokat a tényeket, illetve körülményeket, amelyek a kézbesítés szabálytalanságát igazolják vagy az önhiba hiányát valószínűsítik. Ha a kifogásnak a hatóság helyt ad, az igazolási		
--	--	--

kérelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. (6) A kifogást az a hatóság bírálja el, amelyik a kézbesítés tárgyát képező iratot kiadmányozta. (7) A hatósági kézbesítő általi kézbesítésre az e §-ban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.		
87. § [A kézbesítési meghatalmazott]ra vonatkozó szabályok] (1) Az ügyfél köteles az első kapcsolatfelvétel alkalmával a kézbesítési meghatalmazás előterjesztésével együtt a kézbesítési meghatalmazottat megnevezni, ha a) magyarországi lakcímmel vagy székhellyel nem rendelkezik, b) képviselőt nem nevezett meg, és c) elektronikus kapcsolattartásnak nincs helye. (2) A kézbesítési meghatalmazott az eljárásban keletkezett, az ügyféllel közlendő döntéseket és iratokat átveszi, és azokat az ügyfél részére továbbítja. (3) Az ügyfél részére szóló és a kézbesítési meghatalmazottal szabályszerűen közölt döntést úgy kell tekinteni, hogy az a meghatalmazottal történt közlést követő tizenötödik napon minősül az ügyféllel közöltnek. (4) Ha hirdetményi közlésnek lenne helye, és a döntés az ügyfél számára kötelezettséget állapít meg, vagy alapvető jogát vonja el vagy korlátozza, a döntés közlésének megkísérlése érdekében kézbesítési ügygondnok rendelhető ki, aki gondoskodik az ügyfél tartózkodási helyének megállapításáról és a döntés kézbesítéséről. (5) Ha a kézbesítési ügygondnok nem járt sikerrel, a döntést azon a napon kell kézbesítettnek tekinteni, amikor a kézbesítés sikertelenségét a kézbesítési ügygondnok az őt kirendelő hatóságnak bejelenti, de	45. § (3) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 75. §a, 76. §-a, 87. §-a, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a.	A kézbesítési meghatalmazott jogintézményének alkalmazását szabadalmi eljárásokban az Szt. kizárja.

legkésőbb a kirendeléstől számított tizenötödik napon. (6) Sikeres kézbesítés esetén a kézbesítési ügygondnok a sikeres kézbesítés napjáról és az ügyfél tartózkodási helyéről haladéktalanul értesíti az őt kirendelő hatóságot.		
88. § [A hirdetményi közlés] (1) A közlést hirdetmény útján kell teljesíteni, ha a) az ügyfél ismeretlen helyen tartózkodik, b) a kézbesítés egyéb elháríthatatlan akadályba ütközik, vagy annak megkísérlése már előre is eredménytelennek mutatkozik, vagy e) azt törvény vagy kormányrendelet előírja. (2) A hirdetmény tartalmazza a) a honlapon történő közzététel esetén a közzététel napját, b) az eljáró hatóság megnevezését, c) az ügy számát és tárgyát, d) az ügyfél nevét és utolsó ismert lakcímét (székhelyét), továbbá e) azt a figyelemfelhívást, hogy a hatóság az ügyben döntést hozott, de annak kézbesítése akadályba ütközött, ezért az ügyfél vagy képviselője a döntést a hatóságnál átveheti. (3) A hirdetményt a hatóság a honlapján helyezi el.	46. § (4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által hozott döntés hirdetményi úton történő közlésének van helye, ha a) az ügyfél lakcíme, illetve székhelye (telephelye, fióktelepe) ismeretlen vagy b) a postai küldemény azzal a megjegyzéssel érkezik vissza, hogy a címzett ismeretlen helyen tartózkodik vagy címe ismeretlen. (5) A hirdetményt a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapjában és internetes honlapján kell – ugyanazon a napon – közzétenni. A hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény közzétételét követő tizenötödik napon kell kézbesítettnek tekinteni. A döntés hirdetményi úton való közlésére egyebekben a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szabályait kell alkalmazni azzal, hogy kifüggesztésen a hirdetmény közzétételét kell érteni. (6) Ha az 51. § (1) bekezdése alkalmazásának van helye, valamennyi döntést a képviselő részére kell kézbesíteni.	A hirdetményi úton történő közlésre – a jogintézmény eltérő szabályozásából következően – az Szt. rendelkezéseit kell alkalmazni, azzal, hogy a hirdetmény tartalmának meghatározására az Ákr. 88. § (2) bekezdése alkalmazandó. Az Szt. 46. § (5) bekezdésében kodifikációs hiba következményeként szerepel a „közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény” megfogalmazás, ezen – az Ákr. 143. § (3) bekezdésének b) pontja alapján is – az Ákr.-t kell érteni.
89. § [Közhírré tétel] (1) Ha az ügyfelek köre pontosan nem megállapítható, vagy ha törvény vagy kormányrendelet azt előírja, a hatóság a döntéséről készült közleményt közhírré teszi. A közlemény a 88. § (2) bekezdés a) d) pontjában foglaltakon túl tartalmazza a) a döntés rendelkező részét és indokolásának kivonatát, valamint	46. § (7) Szabadalmi ügyben az Ákr.-nek a határozat közhírré tételére vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatóak.	Az Szt. kizárja az Ákr. közhírré tételre vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását szabadalmi eljárásokban.

b) azt a figyelemfelhívást, hogy a döntés a hatóságnál megtekinthető. (2) A közleményt a hatóság a honlapján helyezi el. (3) A hatóság közhírré teszi azt a véglegessé vált vagy azonnal végrehajthatóvá nyilvánított döntést, a) amelyet közérdekű keresettel lehet megtámadni, b) amelyet személyek széles vagy pontosan meg nem határozható köre számára életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető, illetve védelmi helyzet elrendelésének alapjául szolgáló ok következtében kialakuló helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése érdekében hozott, vagy c) amelyet a közbiztonság fenntartása érdekében vagy fontos közrendvédelmi, környezet vagy természetvédelmi okból hozott. (4) A hatóság közhírré teszi azt a véglegessé vált vagy azonnal végrehajthatóvá nyilvánított határozatot, amelyet több mint ötven ügyfél részvételével zájló eljárásban hozott.		
47. A döntés kijavítása és kiegészítése 90. § [A döntés kijavítása] (1) Ha a döntésben elírás, illetve számítási hiba van, és az nem hat ki az ügy érdemére, a hatóság a döntést kijavítja. (2) A kijavítást a hatóság közli azzal, akivel az eredeti döntést közölte. (3) A döntés kijavítással érintett része ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint az eredeti döntés ellen volt. 91. § [A döntés kiegészítése] (1) Ha döntésből jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, vagy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született		Az Ákr.-nek a döntés kijavítására és kiegészítésére vonatkozó szabályai szabadalmi eljárásokban is alkalmazandók. Az Ákr. 90. § (3) bekezdése biztosítja a jogorvoslat lehetőségét a döntésnek a kijavítással érintett része ellen – feltéve, hogy az eredeti döntés ellen is volt helye jogorvoslatnak.

döntés, a hatóság a döntést kiegészíti. (2) Nincs helye a döntés kiegészítésének, ha a döntés véglegessé válásától számított egy év eltelt. (3) A kiegészítést a hatóság egységes döntésbe foglalva, lehetőleg a döntés kicserélésével közli. (4) A kiegészítés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint az eredeti döntés ellen volt. (5) A kiegészítést közölni kell azzal, akivel a kiegészített döntést közölték.		Az SZTNH által meghozott döntések esetében a „véglegessé válás” fogalma nem értelmezhető, ilyenkor a „véglegessé válás” alatt a jogerőre emelkedést értjük.
48. Hatósági szerződés 92. § [A hatósági szerződés megkötése] (1) Jogszabály lehetővé teheti vagy előírhatja, hogy a hatóság a hatáskörébe tartozó ügynek a közérdek és az ügyfél szempontjából is előnyös rendezése érdekében határozathozatal helyett az ügyféllel írásban hatósági szerződést kössön. A hatósági szerződés közigazgatási szerződés. (2) A hatósági szerződés tartalmazza a szerződő feleket, a szerződés tárgyát, a felek által vállalt kötelezettségeket és biztosított jogokat, a szakhatósági állásfoglalásban foglalt kikötéseket, a szerződésszegés jogkövetkezményeit, a teljesítés körében felmerült viták rendezésének módját, a szerződést lehetővé vagy kötelezővé tevő jogszabályban előírt kikötéseket és adatokat, továbbá a felek által lényegesnek tekintett kérdésekben kötött megállapodást. (3) Ha az ügyfél olyan kötelezettséget vállal, amelynek teljesítésére hatósági határozattal egyébként nem lenne kötelezhető, az ügyfélnek a hatósági szerződésben nyilatkoznia kell arról, hogy a saját szerződésszegése esetére a többletkötelezettség tekintetében a hatósági szerződésben aláveti		Jogszabályi lehetőség vagy előírás hiányában a hatósági szerződésre vonatkozó Ákr. szabályok szabadalmi eljárásokban nem alkalmazandók.

magát a szerződésszegés 93. § (3) bekezdésében megállapított jogkövetkezményének. (4) A szerződést a hatóság a többi ügyféllel is közli, akik tizenöt napon belül kezdeményezhetik a hatóságnál a szerződés módosítását. Ennek elmaradása esetén a nem szerződő ügyfél harminc napon belül megtámadhatja a szerződést a közigazgatási bíróság előtt. 93. § [4 hatósági szerződés módosítása és teljesítése] (1) Az ügy szempontjából jelentős új tény felmerülése, illetve a szerződéskötéskor fennálló körülmények lényeges megváltozása esetén bármelyik fél kezdeményezheti a szerződés módosítását. (2) A módosítás meghiúsulása esetén bármelyik fél a közigazgatási bírósághoz fordulhat, ez azonban nem érinti a hatósági szerződés végrehajtását, illetve érvényesítését. (3) Ha a szerződő ügyfél a szerződésben foglaltakat megszegi, a hatóság intézkedik a szerződésszegés szerződésben vállalt jogkövetkezményének kikényszerítése iránt, és ha szükséges, megindítja a végrehajtást. (4) Ha a hatósági szerződésben foglaltakat a hatóság nem teljesíti, a szerződő ügyfél a teljesítésre irányuló felhívás eredménytelensége esetén a szerződésszegés tudomására jutásától számított harminc napon belül a közigazgatási bírósághoz fordulhat. (5) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a hatósági szerződésre az azt szabályozó jogszabály rendelkezéseit, ennek hiányában a Ptk. szerződésekre vonatkozó általános szabályait kell alkalmazni.		
V. FEJEZET	55. § (1) A szabadalmi bejelentésekről vezetett	Az Ákr. logikájában a közhiteली nyilvántartásba való bejegyzés

HATÓSÁGI BIZONYÍTVÁNY, IGAZOLVÁNY ÉS NYILVÁNTARTÁS 49. Közös szabályok 94. § [A hatósági bizonyítványra, igazolványra és nyilvántartásra vonatkozó általános szabályok] (1) E törvény rendelkezéseit a hatósági bizonyítvánnyal, igazolvánnyal és nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. (2) A hatósági bizonyítvány, igazolvány, valamint a hatósági nyilvántartásba történt bejegyzés határozat.	nyilvántartásba és a szabadalmi lajstromba a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a saját döntése, más hatóság döntése vagy a bíróság határozata alapján tesz bejegyzést, továbbá feltünteti abban a szabadalmi eljárásokban bekövetkezett tényeket. A 85. § (1) bekezdése szerinti döntések alapján tett bejegyzések tekintetében a bejelentési nyilvántartás és a lajstrom tartalmazza a döntések jogerőre emelkedésének napját is. Ha a 85. § (1) bekezdése szerinti valamely döntés ellen megváltoztatási kérelmet nyújtottak be, ezt a tény, valamint azt, hogy a döntés nem jogerős, szintén fel kell tüntetni.	határozat, amely a bejegyzés napján véglegessé válik. Az Szt. alapján azonban a lajstrombejegyzés az SZTNH saját döntése, más hatóság döntése vagy bíróság határozata alapján történhet meg, és a megváltoztatási kérelemmel támadható döntések esetében pedig a megváltoztatási kérelem benyújtásának ténye, illetve a bejegyzés alapjául szolgáló döntés jogerőre emelkedésének napja is feljegyzésre kerül. E logika alapján tehát maga a bejegyzés nem tekinthető határozatnak. Erre figyelemmel az Ákr.-nek a 94. § (2) bekezdésébe foglalt rendelkezése nem értelmezhető a szabadalmi lajstromba történő bejegyzés tekintetében, ezért e tekintetben az, Szt. rendelkezései alkalmazandók.
50. Hatósági bizonyítvány 95. § [A hatósági bizonyítványra vonatkozó szabályok] (1) A hatóság a jogszabályban meghatározott esetekben az ügyfél kérelmére a felhasználás céljának feltüntetésével adat igazolására hatósági bizonyítványt ad ki. (2) Ha a hatósági bizonyítványt a hatóság visszavonta, a határozatot annak a hatóságnak, szervnek is meg kell küldeni, amelynek eljárásában az ügyfél a hatósági bizonyítványt felhasználta vagy fel kívánta használni. (3) Ha az ügyfél valótlan vagy olyan adat igazolását kéri, amellyel a hatóság nem rendelkezik, a hatóság a hatósági bizonyítvány kiadását megtagadja.		Hatósági bizonyítvány kiadására szabadalmi eljárásokban nem kerül sor, ezért az erre vonatkozó Ákr. szabályok azok értelmezhetetlensége folytán nem alkalmazandók.
51. Hatósági igazolvány 96. § [A hatósági igazolványra vonatkozó szabályok] A hatóság jogszabályban meghatározott esetben és adattartalommal az ügyfél adatainak vagy jogainak rendszeres igazolására hatósági igazolványt ad ki.		Hatósági igazolvány kiadására szabadalmi eljárásokban nem kerül sor, ezért az erre vonatkozó Ákr. szabályok azok értelmezhetetlensége folytán nem alkalmazandók.

52. Hatósági nyilvántartás 97. § [A hatósági nyilvántartásra vonatkozó szabályok] (1) A hatóság a jogszabályban meghatározott adatokról hatósági nyilvántartást vezet, ha a) a nyilvántartásba történő bejegyzés, annak módosítása és a nyilvántartásból való törlés az ügyfél jogait és kötelezettségeit keletkezteti, módosítja vagy szünteti meg, vagy b) a nyilvántartás vezetésének célja a benne foglalt adatok közhitelű igazolására, bizonyítására szolgál (közhiteles hatósági nyilvántartás). (2) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a hatósági nyilvántartás közhitelessége alapján az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a hatósági nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot. Az ellenkező bizonyításáig a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, és a hatósági nyilvántartásból törölt adatról vélelmezni kell, hogy nem áll fenn. (3) A hatósági nyilvántartásba történő hivatalbóli, mérlegezés nélküli bejegyzésre a határozatra vonatkozó, a 80-82. §-ban és a 86. §-ban foglaltakat nem kell alkalmazni, és a döntés a nyilvántartásba való bejegyzés napján véglegessé válik. (4) Az ügyfél jogorvoslati kérelmének benyújtására nyitva álló határidő akkor kezdődik, amikor a bejegyzés tényét vagy az annak megtagadásáról szóló határozatot az ügyféllel közölték.	45. § (3) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. Bejelentési nyilvántartás, szabadalmi lajstrom 54. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a közzétételt megelőzően a szabadalmi bejelentésekről nyilvántartást, a közzétett szabadalmi bejelentésekről és a szabadalmakról lajstromot vezet, amelyekbe – az 55. §-nak megfelelően – be kell jegyezni a szabadalmi jogokkal kapcsolatos tényeket és körülményeket. Az európai szabadalmakat (X/A. Fejezet) a lajstrom külön részében kell feltüntetni. (1a) A szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásban fel kell tüntetni különösen a) az ügyszámot, b) a bejelentés címét, c) a bejelentő nevét (elnevezését) és lakcímét (székhelyét), d) a képviselő nevét és székhelyét, e) a feltaláló nevét és lakcímét, f) a bejelentés napját, és g) az elsőbbséget. (2) A szabadalmi lajstromban fel kell tüntetni különösen a) a szabadalom lajstromszámát, b) az ügyszámot, c) a bejelentés vagy a szabadalom címét, d) a bejelentő vagy a szabadalom jogosultjának nevét (elnevezését) és lakcímét (székhelyét), e) a képviselő nevét és székhelyét, f) a feltaláló nevét és lakcímét,	Az Ákr. hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseiről a Szt.-ben foglalt kizárások alapján nem alkalmazandók, az Szt. pedig a szabadalmi lajstromba történő bejegyzés feltételeit és az arra irányuló eljárást teljes körűen szabályozza.
--	---	--

	g) a bejelentés napját, h) az elsőbbséget, i) a szabadalmat megadó határozat keltét, j) a fizetett fenntartási díj összegét és a fizetés időpontját, k) a szabadalmi oltalom megszűnését, annak jogcímét és időpontját, valamint a szabadalom korlátozását, l) a hasznosítási és a kényszerengedélyeket, és m) azt, ha a szabadalmi igény vagy a szabadalmi oltalomból eredő jogok bizalmi vagyonkezelés alapján fennálló kezelt vagyonba tartoznak. (3) A szabadalmi lajstrom a bejegyzett jogok és tények fennállását hitelesen tanúsítja. Az ellenkező bizonyításáig a szabadalmi lajstromba bejegyzett jogokról és tényekről vélelmezni kell, hogy azok fennállnak. A szabadalmi lajstromban feltüntetett adatokkal szemben a bizonyítás azt terheli, aki vitatja a helyességüket vagy a valósággal való egyezőségüket. (4) Jóhiszemű és ellenérték fejében jogot szerző harmadik személlyel szemben a szabadalommal kapcsolatos bármely jogra csak akkor lehet hivatkozni, ha azt a szabadalmi lajstromba bejegyezték. (5) A szabadalmi lajstromot bárki megtekintheti, ahhoz a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a honlapján elektronikus hozzáférést biztosít. A szabadalmi lajstromban foglalt adatokról díj ellenében bárki hitelesített kivonatot kérhet. Bejegyzés a bejelentési nyilvántartásba és a szabadalmi lajstromba 55. § (1) A szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásba és a szabadalmi lajstromba a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a saját döntése,	
--	---	--

	más hatóság döntése vagy a bíróság határozata alapján tesz bejegyzést, továbbá feltünteti abban a szabadalmi eljárásokban bekövetkezett tényeket. A 85. § (1) bekezdése szerinti döntések alapján tett bejegyzések tekintetében a bejelentési nyilvántartás és a lajstrom tartalmazza a döntések jogerőre emelkedésének napját is. Ha a 85. § (1) bekezdése szerinti valamely döntés ellen megváltoztatási kérelmet nyújtottak be, ezt a tényt, valamint azt, hogy a döntés nem jogerős, szintén fel kell tüntetni. (2) A szabadalmi oltalommal összefüggő jogok és tények tudomásulvétele, illetve bejegyzése ügyében – a szabadalmi eljárásokban bekövetkezett tények kivételével – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala írásban előterjesztett kérelem alapján dönt, azzal, hogy az ügyfél adatainak változásáról más hatóságtól kapott értesítés nem tekinthető írásban előterjesztett kérelemnek. A kérelemhez csatolni kell az alapul szolgáló közokiratot vagy megfelelő bizonyító erejű magánokiratot. Ha ugyanabban az ügyben olyan kérelmeket nyújtanak be, amelyek teljesítése kizárná egymást, a kérelmeket a beérkezésük sorrendjében kell elbírálni. (2a) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásnak és a szabadalmi lajstromnak a feltalálóra és a szerzőségi arányra vonatkozó bejegyzését kérelemre a bejelentési nyilvántartásban vagy a lajstromban feltüntetett valamennyi feltaláló és valamennyi kérelmező egybehangzó nyilatkozata vagy a kérelemhez mellékelt jogerős bírósági ítélet alapján módosítja. (2b) (3) Nem teljesíthető a kérelem olyan okirat alapján, amely alaki hiány miatt érvénytelen, amelynél a jogszabályban előírt hatósági jóváhagyás hiányzik, illetve ha az okirat tartalmából kitűnően az	
--	--	--

	abban foglalt jognyilatkozat érvénytelen. (3a) Nem teljesíthető a jogutódlás tudomásulvétele iránti kérelem abban az esetben, ha a szabadalmi igényt vagy a szabadalmi oltalomból eredő jogokat olyan bizalmi vagyongazdálkodási szerződés alapján ruházták át, amelyet nem bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozással mint vagyongazdálkodóval kötöttek, és a kérelemhez nem mellékeltek a bizalmi vagyongazdálkodókról és tevékenységük szabályairól szóló törvényben meghatározott bejelentési bizonyítványt is. Hatósági tájékoztatás 56. § A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hivatalos lapja a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítő, amelyben közölni kell különösen a szabadalmi bejelentésekkel, valamint a szabadalmakkal kapcsolatos következő adatokat és tényeket: a) b) a szabadalmi bejelentés közzétételkor a bejelentő és a képviselő nevét és címét, a bejelentés ügyszámát, a bejelentés napját és az ettől eltérő elsőbbség napját, nemzetközi bejelentés esetén a nemzetközi közzététel számát, a találmány címét, a feltaláló nevét, a találmány nemzetközi osztályjelzetét, a kivonatot a jellemző ábrával, valamint utalást arra, hogy a közzétételre az újdonságkutatási jelentés elkészültét követően kerül-e sor; c) a szabadalom megadását követően a lajstromszámot, a szabadalom jogosultjának nevét (elnevezését), lakcímét (székhelyét), a képviselő nevét és székhelyét, az ügyszámot, a bejelentés napját, a szabadalom elsőbbségének napját, a szabadalom címét, a szabadalom nemzetközi osztályjelzetét, a feltaláló nevét és lakcímét,	
--	--	--

	valamint a szabadalmat megadó határozat keltét; d) a szabadalmi oltalom megszűnését, annak jogcímét és időpontját, a szabadalom korlátozását, valamint a szabadalmi oltalom újra érvénybe helyezését. 56/A. § A Szabadalmi Közlöny és Védjegyértékesítőben kell közölni az európai szabadalmi bejelentésekkel és az európai szabadalmakkal, valamint a nemzetközi szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatos – a X/A. és a X/B. fejezetben előírt – hatósági tájékoztatásokat is.	
<u>VI. FEJEZET</u> <u>HATÓSÁGI ELLENŐRZÉS</u> <u>53. Általános szabályok</u> <u>98. § [A hatósági eljárásra vonatkozó szabályok alkalmazása]</u> <u>E törvény hatósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a hatósági ellenőrzésre az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.</u> <u>99. § [A hatósági ellenőrzés tárgya]</u> <u>54. A hatósági ellenőrzés lefolytatása</u> <u>A hatóság a hatáskörének keretei között ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.</u> <u>100. § [A hatósági ellenőrzés megindítására vonatkozó általános szabályok]</u> <u>(1) A hatósági ellenőrzés hivatalból indul meg, azt a hatóság a hivatalbóli eljárás szabályai szerint folytatja le.</u> <u>(2) Hatósági ellenőrzését az ügyfél is kérheti, kivéve, ha</u> <u>a) a kérelem benyújtásának időpontjában a hatóság előtt arra vonatkozóan hatósági ellenőrzés, vagy az alapján eljárás van folyamatban,</u>		Az Ákr. hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályai szabadalmi eljárásokban nem értelmezhetők, ezért nem alkalmazandók.

b) a hatóság az ügyfélnél egyébként folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot, c) törvény kizárja, vagy d) a hatóság ugyanazon ügyfél kérelmére az újabb kérelem benyújtását megelőző egy éven belül lefolytatott ellenőrzése során jogsértést nem tárt fel, kivéve, ha a kérelem benyújtására az ellenőrzés lefolytatását követően felmerült ok vagy körülmény miatt kerül sor. (3) Kérelemre elrendelt hatósági ellenőrzés esetén helye van az eljárás megszüntetésének, ha az ügyfél eljárási költség előlegezési kötelezettségének nem tesz eleget. 55. A hatósági ellenőrzés lezárása 101. § <i>[A hatósági ellenőrzés lezárására vonatkozó általános szabályok]</i> (1) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés során jogsértést tapasztal, a) megindítja az eljárást, vagy b) ha a feltárt jogsértés miatt az eljárás más szerv illetékességébe tartozik, annak eljárását kezdeményezi. (2) Ha a hatóság az ügyfél kérelmére lefolytatott hatósági ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, ennek tényéről hatósági bizonyítványt állít ki. A hivatalból folytatott hatósági ellenőrzés eredményéről a hatóság az ügyfél kérelmére állít ki hatósági bizonyítványt. 102. § <i>[Folyamatos ellenőrzési feladat ellátására vonatkozó különös szabályok]</i> Ha a hatóság az ügyfélnél folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot, az ügyfél ellenőrzést megelőző értesítése mellőzhető.		
VII. FEJEZET A HIVATALBÓLI ELJÁRÁS 103. § <i>[A hivatalbóli eljárás]</i>	45. § (4) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyekben – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – kérelemre jár el.	A kérelemre történő eljárás elve alól három kivétel létezik: a) a kérelem visszavonása esetén a megsemmisítési eljárás hivatalból folytatható; b) az Szt. irányadó rendelkezéseinek a

(1) A hivatalbóli eljárásokban a törvénynek a kérelemre indult eljárásokra vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. (2) A hivatalbóli eljárásokban szünetelésnek nincs helye, és a hatóság felfüggesztés esetén sem dönt érdemben az ügyfél vagy ügyfelek együttes kérelmére. Nincs helye az eljárás megszüntetésének, ha az ügyfél eljárási költség előlegezési kötelezettségének nem tesz eleget. (3) A hivatalbóli eljárásokban az ügyintézési határidőbe csak az eljárás felfüggesztésének időtartama nem számít be. (4) Ha a hatóság a hivatalbóli eljárásban az ügyintézési határidő kétszeresét túllépi, a jogsértés tényének megállapításán és a jogellenes magatartás megszüntetésére vagy a jogszerű állapot helyreállítására kötelezésen túl egyéb jogkövetkezményt nem alkalmazhat. Ez esetben ugyanazon ügyféllel szemben, ugyanazon ténybeli és jogi alapon nem indítható új eljárás. 104. § [Az eljárás megindítása] (1) A hatóság az illetékességi területén hivatalból megindítja az eljárást, ha a) az eljárás megindítására okot adó körülmény jut a tudomására, b) erre bíróság kötelezte, c) erre felügyeleti szerve utasította, d) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzetről szerez tudomást, vagy e) ezt egyébként jogszabály előírja. (2) A hivatalból indított eljárás szabályait kell alkalmazni azon eljárásokra, amelyekben a hatóság az ügyfél kérelmére induló eljárást hivatalból folytatja. (3) A hivatalbóli eljárás az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik, megindításáról az ismert ügyfelet a hatóság értesíti.	81. § (3) A megsemmisítési kérelem visszavonása esetén az eljárást hivatalból folytatni lehet. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala ilyen esetben is a kérelem keretei között, a felek által korábban tett nyilatkozatok és állítások figyelembevételével jár el. <i>Az egyes termékek kiegészítő oltalmára vonatkozó európai közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges szabályokról szóló 26/2004. (II. 26.) Korm. rendelet</i> 9. § (3) A [469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet] 15. Cikke (1) bekezdésének b) pontja és - ha az alapszabadalmat megsemmisítik - c) pontja alapján a tanúsítvány érvénytelenségének megállapítására az SZTNH hivatalból is indíthat eljárást. (6) A tanúsítvány érvénytelenségének megállapítására és a tanúsítvány időtartama meghosszabbításának megvonására irányuló eljárásra egyebekben az Szt. 80-81/A. §-ait kell megfelelően alkalmazni.	kiegészítő oltalmi tanúsítvány érvénytelenségének megállapítására és az időtartam meghosszabbításának megvonására irányuló eljárásban való alkalmazása révén ugyanez ezekben az eljárásokban is igaz; c) a kiegészítő oltalmi tanúsítvány érvénytelenségének megállapítására hivatalból is indítható eljárás, ha az alapszabadalmat megsemmisítik. Ezekben az esetekben sem alkalmazhatóak azonban az Ákr.-nek a hivatalbóli eljárásra vonatkozó rendelkezései: egyfelől az Szt. 81. § (3) bekezdése alapján az SZTNH a hivatalból folytatott eljárásban is a kérelem keretei között marad, másfelől pedig – az Ákr. 104. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére – az Ákr. hivatalbóli eljárásra vonatkozó rendelkezései az iparjogvédelmi eljárásokban nem értelmezhetőek.
--	---	---

Az értesítés csak akkor mellőzhető, ha

a) az eljárás megindítása után a hatóság nyolc napon belül dönt, vagy az eljárást megszünteti,

b) azt honvédelmi, védelmi és biztonsági érdekből, nemzetbiztonsági, közbiztonsági okból törvény kizárja, vagy

c) az az eljárás sikerét meghiúsítaná.

(4) Az értesítés tartalmazza

a) az ügy tárgyát és számát, az eljárás megindításának napját és az ügyintézési határidőt, az ügyintézési határidőbe nem számító időtartamokat, az ügyintéző nevét és hivatali elérhetőségét, és

b) az ügyféli jogokra és kötelezettségekre vonatkozó tájékoztatást.

(5) Ha a hatósági ellenőrzés jogsértést tárt fel, és a döntés feltételei egyébként fennállnak, a hatóság az ügyben érdemben dönt, és azt a jelenlévő ügyféllel nyomban közli.

(6) Ha a döntés mérlegelést nem igényel, a hatóság a hivatalbóli eljárást automatikus döntéshozatali eljárásban is lefolytathatja.

56. Az ügyfél adatszolgáltatási kötelezettsége

105. § [Az ügyfél adatszolgáltatási kötelezettsége a hivatalbóli eljárásban]

(1) A hivatalbóli eljárásban az ügyfél a hatóság erre irányuló felhívására köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat. Törvény vagy kormányrendelet jogkövetkezményeket állapíthat meg az adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása vagy valótlan adatok közlése esetére.

(2) Az adatszolgáltatást az ügyfél akkor tagadhatja meg, ha arra a tanúvallomást megtagadhatná.

VIII. FEJEZET AZ EGYES HATÓSÁGI INTÉZKEDÉSEK KÜLÖNÖS SZABÁLYAI 57. Az ideiglenes intézkedés 106. § [Az ideiglenes intézkedés] (1) A hatóság — tekintet nélkül a hatáskörére és az illetékességére — hivatalból köteles megtenni azt az ideiglenes intézkedést, amelynek hiányában a késelelem elháríthatatlan kárral, veszéllyel vagy a személyiségi jogok elháríthatatlan sérelmével járna. A hatóság haladéktalanul értesíti a megtett intézkedésről az illetékes hatóságot. (2) A hatóság a hivatalból megtett ideiglenes intézkedéséről szóló végzését közli az ügyféllel, valamint az illetékes hatósággal, amely az ideiglenes intézkedés szükségességét felülvizsgálja, és szükség esetén intézkedik. (3) Az ideiglenes intézkedés felülvizsgálatánál nem érvényesül a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelme.		Az Ákr. ideiglenes intézkedésre vonatkozó szabályai szabadalmi eljárásokban nem értelmezhetők.
58. Biztosítási intézkedések 107. § [A biztosítási intézkedések] (1) Ha az eljárás tárgyát képező kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, a teljesítési határidő lejárta előtt, az erre okot adó körülmény felmerülésétől számított öt napon belül a hatóság biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítását rendeli el, vagy a meghatározott dolgot zár alá veszi, vagy lefoglalja. (2) A biztosítási intézkedést a végrehajtást foganatosító szerv hajtja végre. (3) A biztosítási intézkedést vissza kell vonni, ha a) azt pénzfizetési kötelezettség biztosítására rendelték el, és ezt az összeget a döntést hozó hatóságnál vagy a végrehajtást foganatosító szervnél letétbe helyezték,		Az Ákr. biztosítási intézkedésekre vonatkozó szabályai szabadalmi eljárásokban nem értelmezhetők.

b) azt meghatározott esemény biztosítása érdekében rendelték el, és a kötelezett kétséget kizáró módon igazolja, hogy az önkéntes teljesítéshez minden szükséges előkészületet megtett, és azt már csak a biztosítási intézkedés akadályozza, vagy c) elrendelésének oka egyébként megszűnt. (4) Ha megalapozottan feltételezhető, hogy az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség teljesítése elmaradásának veszélye áll fenn, a hatóság az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket ideiglenes biztosítási intézkedésként három napon belül megteszi. (5) Az ideiglenes biztosítási intézkedés hatályát veszti az eljárást befejező döntés véglegessé válásával.		
59. Zár alá vétel és lefoglalás 108. § [A zár alá vétel és lefoglalás általános szabályai] (1) Ha a tényállás másként nem tisztázható vagy az jelentős késedelemmel járna, vagy a zár alá vétel mellőzése a tényállás tisztázásának sikerét veszélyeztetné, a hatóság jogosult valamely dolog birtokának a birtokos rendelkezése alóli elvonására (a továbbiakban: zár alá vétel). Nem vehető zár alá olyan dolog, amely a birtokosának élete, egészsége fenntartásához, illetve az életfeltételei fenntartásához egyébként nélkülözhetetlen jövedelemszerzéséhez szükséges. Az ilyen dolgot a hatóság lefoglalja, és a birtokos őrizetében hagyja, aki azt rendeltetésszerűen használhatja. (2) A zár alá vétel érdekében a dolog birtokosát fel kell szólítani, hogy a dolgot adja át. Nem kötelezhető a dolog átadására az, aki a megtagadási okkal összefüggésben a tanúvallomást megtagadhatja, vagy aki a védett		Az Ákr. zár alá vételre és a lefoglalásra vonatkozó szabályai szabadalmi eljárásokban nem értelmezhetők.

adat tekintetében nem kapott felmentést a titoktartás alól.

(3) Ha a dolog átadására köteles személy nem adja át a dolgot, a hatóság a zár alá vételt a rendőrség közreműködésével foganatosítja, és a dolog átadására köteles személyt eljárási bírsággal sújtja.

(4) A zár alá vétel foganatosítására a szemle szabályai irányadóak azzal, hogy a szemletárgy birtokosa alatt a zár alá vett dolog birtokosát kell érteni. A zár alá vételre és a lefoglalásra egyebekben a bírósági végrehajtásról szóló törvény (a továbbiakban: Vht.) szabályait megfelelően kell alkalmazni.

109. § [A zár alá vétel és a lefoglalás megszüntetése, valamint a dolog kiadása]

(1) A zár alá vételt és a lefoglalást a hatóság megszünteti, ha

a) az elrendelésének oka megszűnt,

b) a hatóság az eljárást megszüntette, vagy

c) az ügy érdemében döntést hozott.

(2) Ha törvény másként nem rendelkezik, a tényállás tisztázásához a továbbiakban már nem szükséges zár alá vett dolgot ki kell adni annak, akitől azt zár alá vették. Ha a hatóság más szerv hatáskörébe tartozó eljárást kezdeményez, az eljárás lefolytatásához szükséges zár alá vett iratokat és tárgyi bizonyítékokat átadja a megkeresett szervnek.

(3) Ha a körülmények alapján nyilvánvaló, hogy az, akitől a dolgot zár alá vették, a dolog birtoklására nem jogosult, a hatóság a dolgot az arra jogos igényt bejelentő személynek adja ki.

(4) Ha a dolog természetben már nem adható ki, a dolog előzetes értékesítéséből befolyt ellenértéket alapul véve, a kezeléséből, tárolásából eredő költséggel esőkentett, a megtérítés

időpontjáig eltelt időre számított, a Ptk. szerinti késedelmi kamattal (a továbbiakban: törvényes kamat) növelt összeget kell megteríteni. A jogosult az ezt meghaladó igényét a polgári jog szabályai szerint érvényesítheti. Ha a zár alá vétel alaptalan volt, a dolog előzetes értékesítéséből befolyt ellenérték a dolog kezeléséből, tárolásából eredő költséggel nem esőkkenhető. 110. § [A zár alá vett dolog értékesítése, megsemmisítése] (1) A zár alá vett dolgot a romlandó dolgok kivételével nem lehet előzetesen értékesíteni. (2) Ha a hatóság felhívását követő három hónapon belül a dolog kiadása iránt nem jelentettek be jogos igényt, a zár alá vett dolog értékesíthető. (3) A zár alá vett dolog értékesítéséből befolyt ellenérték a dolog helyébe lép. (4) Ha a zár alá vett dolog értéktelen, vagy az értékesítés sikertelen volt, a zár alá vétel megszüntetése után azt meg kell semmisíteni. A megsemmisítés költségei a zár alá vett dolog tulajdonosát és birtokosát egyetemlegesen terhelik.		
IX. FEJEZET JOGORVOSLAT 111. § [A jogorvoslat szabályainak alkalmazása] A jogorvoslati eljárásban e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. 112. § [A jogorvoslathoz való jog] (1) A hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.	53/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntéseivel kapcsolatban nincs helye fellebbezésnek, közigazgatási pernek, felügyeleti eljárásnak, valamint az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyési felhívásnak és fellépésnek. (2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a szabadalmi ügyekben hozott döntéseit a bíróság a XI. fejezetben szabályozott nemperes eljárásban vizsgálja felül.	Szabadalmi eljárásokban az Szt.-ben meghatározott speciális jogorvoslati rend érvényesül, amelyet – az Ákr.-nek a fellebbezésre, a közigazgatási perre, a felügyeleti eljárásra, valamint az ügyési felhívásra és fellépésre vonatkozó rendelkezéseinek kizárásával – az Szt. teljeskörűen (a Polgári perrendtartásra és a nemperes eljárások szabályozására való szükséges hivatkozásokkal) szabályoz.. Az Szt. ugyan kifejezetten nem zárja ki az Ákr. 112. § (2) bekezdésének alkalmazását

(2) Önálló jogorvoslatnak van helye a) a biztosítási intézkedésről és az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló; b) az ügyféli jogállásról vagy jogutódlásról rendelkező; c) a kérelmet visszautasító; d) az eljárást megszüntető; e) az eljárás felfüggesztése vagy szünetelése tárgyában hozott; f) az eljárási bírságot kiszabó; g) a fellebbezési határidő elmulasztása miatt benyújtott igazolási kérelmet elutasító; h) a zár alá vételt vagy lefoglalást elrendelő, valamint ezek megszüntetése iránti kérelmet elutasító; i) az iratbetekintési jog gyakorlására irányuló kérelem tárgyában hozott elutasító; j) az iratbetekintési jog korlátozására irányuló kérelem tárgyában hozott; k) az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos, a költségmentesség iránti kérelmet elutasító, a költségmentesség módosításáról vagy visszavonásáról szóló, valamint l) a végrehajtást elrendelő végzés ellen. 113. § [Jogorvoslati eljárások] (1) Kérelemre induló jogorvoslati eljárások	85. § (1) A bíróság kérelemre megváltoztathatja a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a) az 53/A. § (3) bekezdésében felsorolt döntéseit; b) az eljárást felfüggesztő, a szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásba és a szabadalmi lajstromba való bejegyzés tárgyában hozott döntését; c) az iratbetekintést kizáró vagy korlátozó azt a végzését, amellyel szemben az Ákr. rendelkezései szerint önálló jogorvoslatnak van helye; d) az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzését; e) az eljárási bírságot kiszabó, valamint az eljárási költség megállapításának és viselésének kérdésében hozott döntését. (2) Az eljárási bírságot kiszabó, valamint az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos döntés ellen előterjesztett megváltoztatási kérelemnek nincs halasztó hatálya a döntés többi - a megváltoztatási kérelemben nem támadott - rendelkezése tekintetében, és nem akadályozza meg azok jogerőre emelkedését. (2a) A közegészségügyi kényszerengedély megadása tárgyában hozott döntés ellen előterjesztett megváltoztatási kérelemnek a megadott közegészségügyi kényszerengedély tekintetében halasztó hatálya nincs. (3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának az (1) bekezdésben nem említett végzése csak az (1) bekezdésben felsorolt döntésekkel szemben előterjesztett megváltoztatási kérelemben támadható meg. 53/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntéseivel kapcsolatban nincs helye	szabadalmi ügyekben, de mivel az Szt. 85. § (1)-(3) bekezdései eltérően szabályozzák a 112. § (2) tárgykörét, ezért az Szt. rendelkezései felülírják az Ákr. ezen rendelkezését.
--	--	---

a) a közigazgatási per, b) a fellebbezési eljárás. (2) Hivatalból induló jogorvoslati eljárások a) a döntés módosítása vagy visszavonása a hatóság saját hatáskörében, b) a felügyeleti eljárás, c) az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívás és fellépés nyomán indított eljárás.	fellebbezésnek, közigazgatási pernek, felügyeleti eljárásnak, valamint az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívásnak és fellépésnek	
60. Közigazgatási per 114. § [A közigazgatási per lehetősége] (1) Az ügyfél az önálló jogorvoslattal nem támadható végzések kivételével a véglegessé vált döntés ellen közigazgatási pert indíthat. Fellebbezéssel támadható döntés esetén közigazgatási per akkor indítható, ha az arra jogosultak valamelyike fellebbezett és a fellebbezést elbírálták. (2) Ha a jogsértés megszüntetésére felszólító ügyészi felhívásban megállapított határidő eredménytelenül eltelt, az ügyész közigazgatási pert indíthat a hatóság véglegessé vált döntése ellen, vagy a hatóság eljárási kötelezettségének elmulasztása esetén a hatóság eljárásra kötelezése iránt.		
61. A döntés módosítása vagy visszavonása a keresetlevél alapján 115. § [A döntés módosítása vagy visszavonása a keresetlevél alapján] (1) Ha a keresetlevél alapján a hatóság megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, azt módosítja vagy visszavonja. (2) Ha a keresetlevélben foglaltakkal egyetért és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél vagy az ügyfelek közösen terjesztenek elő keresetlevelet, a hatóság a nem jogszabálysértő döntést is visszavonhatja, illetve a	53/A. § (3) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését: a) a szabadsalom megadása; b) a szabadsalmi oltalom megszűnésének megállapítása és újra érvénybe helyezése; c) a szabadsalom megsemmisítése; d) a nemleges megállapítás;	Az SZTNH döntéseinek megváltoztatási kérelem alapján történő módosítása és visszavonása tekintetében az Szt. az Ákr.-tól eltérő rendelkezéseket tartalmaz, továbbá az Szt. kizárja az SZTNH döntései ellen közigazgatási per indításának, ezáltal keresetlevél előterjesztésének a lehetőségét, így a szabadsalmi eljárásokban az Szt. rendelkezései alkalmazandók.

keresetlevélben foglaltaknak megfelelően módosíthatja. (3) Ha a szakhatóság a keresetlevél alapján módosítja állásfoglalását, a hatóság a döntését ennek megfelelően módosítja vagy visszavonja. (4) A döntést visszavonni, módosítani egy ízben lehet. (5) A hatóság a támadott döntést módosító vagy visszavonó döntését közli az ügyféllel, aki nyolc napon belül nyilatkozhat arról, hogy a döntés módosítását vagy visszavonását elfogadja. (6) A védirat előterjesztésétől a közigazgatási pert befejező határozat jogerőssé válásáig a támadott hatósági döntés csak a keresetlevélben foglaltaknak megfelelően módosítható vagy vonható vissza, más okból jogorvoslati eljárásnak nincs helye.	e) a 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedély megadása, módosítása és felülvizsgálata, valamint a kényszerengedélyes könyveibe és nyilvántartásaiba történő betekintés (83/A–83/G. §-ok); f) a közegészségügyi kényszerengedély megadása; g) a közzétett európai szabadalmi bejelentésben foglalt igénypontok fordításának közzététele, az európai szabadalom szövegéről készített fordítás benyújtása és a fordítás kijavítása. (4) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a (3) bekezdés c) –e) pontjaiban említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kérik. (5) Olyan ügyekben, amelyekben nincs ellenérdekű ügyfél, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a 85. § (1) bekezdés b) –e) pontjában meghatározott döntéseket megváltoztatási kérelem alapján akkor is visszavonhatja vagy a megváltoztatási kérelemben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a döntés nem sért ugyan jogszabályt, de a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal egyetért. (6) A megváltoztatási kérelem nyomán hozott döntést közölni kell a kérelem benyújtójával, továbbá azokkal, akikkel a megtámadott döntést közölték. (7) A módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a módosított döntés ellen volt.	
62. Fellebbezés	53/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntéseivel kapcsolatban nincs helye	

116. § [A fellebbezés általános szabályai] (1) Az ügyfél, vagy akire a döntés rendelkezést tartalmaz, az elsőfokú döntés ellen akkor fellebbezhet, ha azt törvény kifejezetten megengedi. (2) Fellebbezésnek van helye, ha a határozatot a) a képviselő testület kivételével helyi önkormányzat szerve, vagy b) rendvédelmi szerv helyi szerve hozta. (3) Abban az ügyben, amelyben a határozat az (1) vagy (2) bekezdés alapján fellebbezéssel támadható, az önálló jogorvoslattal támadható végzés ellen fellebbezésnek van helye. (4) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt esetekben sines helye fellebbezésnek a) ha az elsőfokú döntést a központi hivatal kivételével központi államigazgatási szerv vezetője hozta, b) ha a képviselő testület önkormányzati hatósági ügyben hozott döntést, c) a másodfokú hatóság által hozott önálló jogorvoslattal támadható végzés esetén, d) ha nincs kijelölt másodfokú hatóság, e) nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánított ügyben, kivéve, ha kormányrendelet a fellebbezést nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánított ügyben is lehetővé teszi, f) ha a hatósági szerződés alapján végrehajtást rendeltek el. (5) A (2) bekezdésben foglalt esetekben sines helye fellebbezésnek, ha törvény a fellebbezést kizárja. 117. § [A fellebbezés hatáskör hatálya]	fellebbezésnek, közigazgatási pernek, felügyeleti eljárásnak, valamint az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívásnak és fellépésnek.	
---	--	--

~~(1) Ha a hatóság a döntést nem nyilvánította azonnal végrehajthatónak, a fellebbezésnek a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel a döntés végrehajtására halasztó hatálya van.~~

~~(2) A biztosítási intézkedésről szóló, az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, valamint az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.~~

~~118. § [A fellebbezés előterjesztése]~~

~~(1) Fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag azzal közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog vagy érdeksérelemre hivatkozva lehet.~~

~~(2) A fellebbezést indokolni kell. A fellebbezésben csak olyan új tényre lehet hivatkozni, amelyről az elsőfokú eljárásban az ügyfélnek nem volt tudomása, vagy arra önhibáján kívül eső ok miatt nem hivatkozott.~~

~~(3) A fellebbezést a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül az azt meghozó hatóságnál lehet előterjeszteni.~~

~~(4) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról lemondhat. A fellebbezési jogról történő lemondás nem vonható vissza, arra egyebekben a kérelemre vonatkozó szabályok az irányadók.~~

~~119. § [A fellebbezés különös szabályai]~~

~~(1) Ha a fellebbezés alapján a hatóság megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, azt módosítja vagy visszavonja.~~

~~(2) Ha a fellebbezésben foglaltakkal egyetért, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, a hatóság a nem jogszabálysértő döntését is visszavonhatja, illetve a~~

fellebbezésben foglaltaknak megfelelően módosíthatja. (3) Ha a hatóság a megtámadott döntést nem vonja vissza, illetve a fellebbezésnek megfelelően azt nem módosítja, javítja vagy egészíti ki, a fellebbezést a hatóság az ügy összes iratával, a fellebbezési határidő leteltét követően felterjeszti a jogszabályban kijelölt másodfokú hatósághoz. (4) A fellebbezést a másodfokú hatóság bírálja el, amely a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálja. A másodfokú hatóság eljárása során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz. (5) A másodfokú hatóság a döntést helybenhagyja, a fellebbezésben hivatkozott érdeksérelem miatt, vagy jogszabálysértés esetén azt megváltoztatja vagy megsemmisíti. (6) Ha a döntés meghozatalához nincs elég adat, vagy ha egyébként szükséges, a másodfokú hatóság tisztázza a tényállást és meghozza a döntést. (7) Ha valamennyi fellebbező visszavonta a fellebbezését, a másodfokú hatóság a fellebbezési eljárást megszünteti.		
63. A döntés módosítása vagy visszavonása 120. § <i>[A döntés módosítása vagy visszavonása]</i> (1) Ha a hatóság megállapítja, hogy a másodfokú hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését annak közlésétől – a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 5/A. §-ába ütköző esetben a büntetőügyben hozott határozat közlésétől – számított egy éven belül, legfeljebb egy ízben módosítja vagy visszavonja. A módosítás vagy visszavonás keresettel támadott döntés esetében a védirat továbbítását követően		Az Ákr.-nek a döntés hivatalból történő módosítására vagy visszavonására vonatkozó rendelkezéseit szabadalmi eljárásokban csak az Szt. 53/A. § (3) és (5) bekezdéseiben fel nem sorolt döntések tekintetében kell alkalmazni.

kizárólag a 115. § (6) bekezdése szerint lehetséges. (2) Törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a döntést a hatósági igazolványba és bizonyítványba felvett téves bejegyzés kivételével nem lehet módosítani vagy visszavonni, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene.		
64. Felügyeleti eljárás 121. § [A felügyeleti eljárás általános szabályai] (1) A felügyeleti szerv hivatalból megvizsgálhatja az ügyben eljáró hatóság eljárását, illetve döntését, és ennek alapján a) megteszi a szükséges intézkedést a jogszabálysértő mulasztás felszámolására, illetve b) gyakorolja a (2) bekezdésben szabályozott felügyeleti jogkört. (2) Ha a hatóság döntése jogszabályt sért, a felügyeleti szerv legfeljebb egy ízben a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 5/A. § ába ütköző esetben a büntetőügyben hozott határozat közlésétől számított egy éven belül, a (3) bekezdésben meghatározott időtartamon túl is azt megváltoztatja vagy megsemmisíti, és szükség esetén a döntést hozó hatóságot új eljárásra utasítja. A megváltoztatás vagy megsemmisítés keresettel támadott döntés esetében a védírat továbbítását követően kizárólag a 115. § (6) bekezdése szerint lehetséges. (3) A hatóság döntése nem változtatható meg és nem semmisíthető meg, ha a) azt a közigazgatási bíróság érdemben elbírálta, b) semmisségi ok esetén a 123. §-ban foglalt idő eltelt, c) semmisségi ok hiányában az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, vagy	53/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntéseivel kapcsolatban nincs helye fellebbezésnek, közigazgatási pernek, felügyeleti eljárásnak, valamint az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívásnak és fellépésnek.	

d) a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásától, vagy, ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától számított öt év eltelt. (4) A felügyeleti eljárásban hozott döntés közigazgatási bíróság előtt támadható meg. 65. Ügyészi felhívás és fellépés 122. § [Az ügyészi felhívás és fellépés] Ha az ügyész az ügyészségről szóló törvény alapján felhívással él, vagy sikertelen felhívás esetén fellép, a hatóság az ügyész által kifogásolt döntését korlátozás nélkül módosíthatja (megváltoztathatja), illetve visszavonhatja (megsemmisítheti), akkor is, ha a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó jogszabály ezt egyébként korlátozza, vagy nem teszi lehetővé.		
66. Semmisség 123. § [A semmisség általános szabályai] (1) Az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha a) – az ideiglenes intézkedést kivéve – az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe, b) azt a szakhatóság kötelező megkeresése nélkül vagy a szakhatóság állásfoglalásának figyelmen kívül hagyásával hozták meg, c) a döntést hozó testületi szerv nem volt jogszabályszerűen megalakítva, nem volt határozatképes, vagy nem volt meg a döntéshez szükséges szavazati arány, d) annak tartalmát bűncselekmény befolyásolta, feltéve, hogy a bűncselekmény elkövetését jogerős ügydöntő határozat megállapította, vagy ilyen határozat meghozatalát nem a bizonyítottság hiánya zárja ki,	100. § (1) Ha a bíróság a szabadalmi ügyben hozott döntést megváltoztatja, végzése a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntésének helyébe lép. (2) A bíróság a döntést hatályon kívül helyezi, és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát új eljárásra utasítja, ha a) a döntés meghozatalában olyan személy vett részt, akivel szemben kizáró ok állt fenn; b) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásban olyan lényeges egyéb eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban nem orvosolható. c) (3) Ha a fél olyan kérdésben kíván bírósági döntést, amely a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtt folyó eljárásnak nem volt tárgya, a bíróság a kérelmet átteszi a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, kivéve, ha a szabadalom megsemmisítésére irányuló eljárásban a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megsemmisítés alapjául szolgáló okot a 81. § (1) bekezdése alapján hagyta figyelmen kívül, illetve, ha	Az Ákr. semmiségre vonatkozó szabályait szabadalmi eljárásokban csak az Szt. 53/A. § (3) és (5) bekezdéseiben fel nem sorolt döntések tekintetében kell alkalmazni, vagyis olyan esetekben, amikor az SZTNH a döntését hivatalból is visszavonhatja vagy módosíthatja. Bírósági felülvizsgálat esetén az Szt.100. § (1)-(3) bekezdéseit kell alkalmazni.

e) az ügyészség feltételes ügyészi felfüggesztést alkalmazott és annak tartama eredményesen telt el, f) a tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes, g) az eljárásba további ügyfél bevonásának lett volna helye, vagy h) valamely súlyos eljárási jogszabálysértést törvény semmisségi oknak minősít. (2) A döntés – a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – semmisségi ok esetén sem semmisíthető meg, ha a) az az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, és a döntés véglegessé válása óta három év eltelt, b) a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásától, vagy ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától, a folyamatos kötelezettséget megállapító döntés esetén az utolsó teljesítéstől számított öt év eltelt, vagy c) ahhoz a mellőzött, vagy megkeresni elmulasztott szakhatóság az 56. § (2) bekezdése szerint hozzájárult. (3) Az (1) bekezdés d) és e) pontjában foglalt semmisségi ok esetében a döntés időkorlátozás nélkül megsemmisíthető, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem érint.	a megsemmisítés alapjául szolgáló újabb okot a megváltoztatási kérelemben vagy annak előterjesztését követően jelölték meg; az ilyen megsemmisítési okot a bíróság figyelmen kívül hagyja. A kérelem áttétele esetén a bíróság a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntését - szükség szerint - hatályon kívül helyezi.	
X. FEJEZET ELJÁRÁSI KÖLTSÉG, AZ ELJÁRÁSI KÖLTSÉG ELŐLEGEZÉSE ÉS VISELÉSE 67. Az eljárási költségre vonatkozó általános szabályok 124. § [Az eljárási költség] Eljárási költség mindaz a költség, ami az eljárás során felmerül. 68. Az eljárási költség viselése	53/C. § (2) Az e törvényben szabályozott díjfizetési kötelezettségeken túlmenően szabadalmi ügyben külön jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni - a külön jogszabályban megállapított részletes szabályok szerint - a következő kérelmekért is: a) a módosítási, a határidő-hosszabbítási, az igazolási és az eljárás folytatása iránti kérelemért;	Az Ákr. eljárási költségre vonatkozó szabályait – az Ákr.-Kp. Módtv. általi módosításokban kizárt Ákr.-rendeletek kivételével – alkalmazni kell, az Szt.-ben foglalt alábbi kiegészítésekkel: - külön jogszabályban (a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti iparjogvédelmi eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 19/2005. (IV. 12.) GKM rendeletben) meghatározott díjak,

125. § [Az eljárási költség viselésének általános szabálya] (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az eljárás költségeit az viseli, akinél azok felmerültek. (2) Az eljárás résztvevője viseli a jogellenes magatartásával okozott költségeket. (3) Azon eljárási költséget, amelynek viselésére senki nem kötelezhető, az eljáró hatóság viseli. 126. § [Az eljárási költség ügyfél általi viselése] (1) Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek egyetemlegesen felelősek az eljárási költség viseléséért. (2) A jogvitás eljárásban a hatóság az eljárási költségek viselésére kötelezi a) a kérelem elutasítása esetén a kérelmező ügyfelet, b) a kérelemnek helyt adó döntés esetén az ellenérdekű ügyfelet. (3) Ha a határozat a kérelemnek részben ad helyt, a hatóság az eljárási költség arányos viselésére kötelezi a kérelmező ügyfelet és az ellenérdekű ügyfelet. 127. § [Az eljárási költség hatóság és az eljárásban részt vevő egyéb személy általi viselése] (1) A megkeresett szerv vagy személy eljárása során felmerült eljárási költséget a megkereső hatóság megtéríti. (2) Az eljáró hatóság viseli a nyelvhasználat 21. § (1) bekezdése alapján felmerült fordítási és tolmácsolási költségét. (3) Ha a hatóság a keresetlevél alapján módosítja vagy visszavonja a döntését, akkor viseli a keresetlevél előterjesztésével kapcsolatban felmerült ügyféli költségeket. 69. Az eljárási költség előlegezése	b) a jogutódlás és a hasznosítási engedély tárgyában a tudomásulvételre irányuló kérelemért, a jelzálogjog tárgyában az alapításra irányuló kérelemért. 81. § (7) A megsemmisítési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. Ha a szabadalmas a megsemmisítési eljárásra okot nem adott és a szabadalmi oltalomról - legalább az igénypontok érintett része vonatkozásában - a bejelentés napjára visszaható hatállyal, az (1) bekezdés szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejárta előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli. 83. § (2) Az európai szabadalom szövege magyar nyelvű fordításának elkészítésével járó költséget a szabadalmas viseli. A nemleges megállapítási eljárás többi költségét a kérelmező viseli. 45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)-(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 51. § (6) Az ügygondnok költségének és munkadíjának előlegezésére azt kell kötelezni, aki a kirendelést kérte.	- vesztes fél költségviselése megsemmisítési eljárásban, - fordítási költségviselés nemleges megállapítási eljárásban, - nemleges megállapítási eljárásban a kérelmező költségviselési szabályai (a fordítási költségek kivételével), - ügygondnok költsége és munkadíja és azok előlegezése, - az SZTNH az Szt.-ben foglalt kizárás alapján nem viseli a nyelvhasználat miatti fordítási és tolmácsolási költségeket, költségmentességnek szabadalmi eljárásban nincs helye. Mivel az SzTNH döntéseivel szemben nincs helye közigazgatási pernek, az Ákr. 127. § (3) bekezdésének alkalmazásakor értelemszerűen a keresetlevél helyett megváltoztatási kérelmet kell érteni. [lsd Szt. 53/A. § (3)-(5)]
--	---	--

128. § <i>[Az eljárási költség előlegezésére vonatkozó általános szabályok]</i> (1) Kérelemre indult eljárásban az eljárási költséget – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a kérelmező ügyfél előlegezi. Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek egyetemlegesen felelősek az eljárási költség előlegezéséért. (2) Az ügyfél nem kötelezhető olyan eljárási költség előlegezésére, amelyet a díj tartalmaz. (3) A bizonyítási eljárással járó költségeket a bizonyítást indítványozó fél előlegezi. (4) A rendőrség igénybevételevel kapcsolatos költséget az igénybevételt kérő hatóság előlegezi. (5) Az előlegezésről a hatóság a költségek felmerülésekor dönt, ha azonban a felmerülő költségek jelentősebb összeget érnek el, vagy más körülmény ezt indokoltá teszi, a hatóság elrendelheti, hogy az ügyfél a költségek fedezésére előreláthatóan szükséges összeget a hatóságnál előzetesen helyezze letétbe. (6) Hivatalból indult vagy folytatott eljárásban az eljárási költséget – az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség, az ügyfél képviseletében eljáró személy költsége, a nem hatóság által viselendő fordítási költség, és az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség kivételével – a hatóság előlegezi. 70. Döntés az eljárási költség viseléséről 129. § <i>[Döntés az eljárási költség viseléséről]</i> (1) Az eljárási költséget a hatóság összecszerűen határozza meg, és dönt a költség viseléséről, illetve a megelőlegezett költség esetleges visszatérítéséről.	53/C. § (3) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a képviselő munkadíjának összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett képviseleti tevékenységgel. Ennek során a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és szabadalmi ügyvivői költségekről szóló rendelkezések megfelelő alkalmazásával jár el.	Az Szt. 53/C. § (3) bekezdése kiegészíti a 129. § (3) bekezdésének rendelkezéseit.
--	--	---

(2) Az eljárási költség összegét az azt alátámasztó bizonyítékok figyelembevételével kell megállapítani. (3) A hatóság az indokolatlanul magas eljárási költség helyett alacsonyabb összeget állapít meg. 71. Költségmentesség 130. § [A költségmentességre vonatkozó általános szabályok] (1) A hatóság annak a természetes személy ügyfélnek, aki kereseti, jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt az eljárási költséget vagy egy részét nem képes viselni, jogai érvényesítésének megkönnyítésére, vagy törvényben meghatározott más fontos okból költségmentességet engedélyezhet. (2) A költségmentesség az eljárási költség előlegezése és viselése alóli teljes vagy részleges mentességet jelent. (3) A költségmentesség a kérelem előterjesztésétől kezdve az eljárás egész tartamára és a végrehajtási eljárásra terjed ki. A hatóság előlegezi az ügyfél első alkalommal előterjesztett költségmentesség iránti kérelme benyújtásától az arról szóló döntés véglegessé válásáig terjedő időszakban felmerült olyan eljárási költséget, amelynek előlegezése az ügyfelet terhelné. (4) A költségmentességet engedélyező, a költségmentesség módosításáról és visszavonásáról szóló végzést a hatóság közli az eljárásban részt vevő azon hatóságokkal, amelyek eljárása illeték vagy díjfizetési kötelezettség alá esik. (5) Törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati rendelet meghatározhat olyan ügyfajtát, amelyben az ügyfelet költségmentesség illeti meg.	45. § (2) Szabadalmi ügyekben nem alkalmazható az Ákr. 3. §-a, 5. § (1) bekezdése, 13. § (8) bekezdése, 14. § (1) bekezdése, 21. §-a, 26. §-a, 37. § (2) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 48. § (1)–(4) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 74. § (1) bekezdése, 75. §-a, 76. §-a, 87. §-a, 94. § (2) bekezdése, 97. §-a, 127. § (2) bekezdése és 130. §-a. 53/C. § (1) Szabadalmi ügyben költségmentesség nem engedélyezhető.	
XI. FEJEZET VÉGREHAJTÁS 131. § <i>[A végrehajtás általános szabályai]</i>	53/B. § (1) Az Ákr.-nek a végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának az eljárási	Az SZTNH eljárási bíróságot kiszabó végzései végrehajtására az Ákr., a költségek viselése tárgyában hozott döntése

(1) E törvény rendelkezéseit a végrehajtási eljárásban az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. (2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Vht.-t kell alkalmazni. Ha a végrehajtást az állami adóhatóság fogatosítja, eljárására e törvény végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni. (3) Ha e fejezet másként nem rendelkezik, ahol a Vht. bíróságot említ, azon végrehajtást elrendelő hatóságot, ahol végrehajtót, azon végrehajtást fogatosító szervet, ahol végrehajtható okiratot, azon végrehajtható döntést, ahol adóst, azon kötelezettet kell érteni. Ahol a Vht. végrehajtói letéti számlára teljesítésről rendelkezik, a végrehajtást fogatosító szerv számlájára kell teljesíteni. A végrehajtási eljárás során felmerülő költségek előlegezésére és viselésére, valamint a végrehajtási eljárásban eljárási bírság kiszabására e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. (4) A végrehajtást fogatosító szerv eljárása miatt a végrehajtási kifogást a felügyeleti szerve, ennek hiányában a közigazgatási bíróság bírálja el. (5) A Vht. ingó és ingatlan elektronikus árverésére vonatkozó rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha önálló bírósági végrehajtó fogatosítja a végrehajtást. 72. Végrehajtható döntések 132. § <i>[A végrehajtható döntések]</i> Ha a kötelezett a hatóság végleges döntésében foglalt kötelezésnek nem tett eleget, az végrehajtható. 73. A végrehajtás elrendelése 133. § <i>[A végrehajtás elrendelésének általános szabályai]</i> (1) A végrehajtást – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – a döntést hozó hatóság, másodfokú döntés esetén	bíróságot kiszabó végzéseire kell alkalmazni. (2) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a költségek viselése tárgyában hozott döntését a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény szabályainak alkalmazásával kell végrehajtani.	végrehajtására az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) alkalmazandó.
--	---	---

pedig az elsőfokú hatóság rendeli el. (2) A hatóság a végrehajtást hivatalból vagy a jogosult kérelmére rendeli el. A hatóság a döntés végrehajthatóságától, illetve a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem beérkezésétől számított öt napon belül elrendeli a végrehajtást, és a döntést közli a végrehajtást foganatosító szervvel is. 74. A végrehajtás foganatosítása 134. § [A végrehajtás foganatosításának általános szabályai] (1) A végrehajtást – ha törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzat rendelete másként nem rendelkezik – az állami adóhatóság foganatosítja. (2) A végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtásra önálló bírósági végrehajtóval szerződést köthet, a végrehajtás során azonban csak a végrehajtást elrendelő hatóság jogosult végzést hozni. 75. Késedelmi pótlék 135. § [A késedelmi pótlékra vonatkozó szabályok] Ha a kötelezett pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, illetve az állam által előlegezett költség után a megelőlegezés időtartamára a jogosultnak a törvényes kamatnak megfelelő mértékű késedelmi pótlékot fizet. 76. A végrehajtás felfüggesztése 136. § [A végrehajtás felfüggesztésének általános szabályai] (1) A végrehajtást az azt elrendelő hatóság vagy a másodfokú hatóság függesztheti fel. (2) A végrehajtást akkor is fel kell függeszteni, ha a) a végrehajtás alá vont vagyontárggyal kapcsolatos igényper van folyamatban, vagy a		
--	--	--

vagyontárgyat a bírósági végrehajtó más követelés végrehajtása érdekében korábban lefoglalta, feltéve, hogy más lefoglalható vagyontárgy nincs, b) kézbesítettnek tekintettséggel szembeni kifogást terjesztettek elő, és az abban előadott tények és körülmények a kifogás elfogadását valószínűsítik, c) a kötelezett meghalt vagy megszűnt, a jogutódlás tárgyában hozott végzés véglegessé válásáig, d) azt az ügyész a végrehajtható döntés elleni ügyészi felhívásban indítványozza, e) a végrehajtás folytatása életveszéllyel vagy helyrehozhatatlan kárral járna, vagy az közegészségügyi vagy közbiztonsági okból szükséges, vagy f) azt jogszabály elrendeli. (3) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott felfüggesztési okokról és a felfüggesztés megszüntetésének lehetőségéről a végrehajtást elrendelő hatóságot értesíti. (4) A végrehajtást elrendelő hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal. (5) Ha a felfüggesztésre okot adó körülmény megszűnt, a végrehajtást elrendelő hatóság dönt a végrehajtás folytatásáról. 77. A végrehajtás megszüntetése 137. § [A végrehajtás megszüntetésére vonatkozó általános szabályok] (1) A végrehajtást elrendelő hatóság a végrehajtást akkor is megszünteti, ha		
--	--	--

a) a jogosult a végrehajtás megszüntetését kéri, és ez mások jogait nem sérti, b) a követelés elévült, és a végrehajtás megszüntetését a kötelezett kéri, vagy c) a további végrehajtási eljárási cselekményektől eredmény nem várható. (2) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott megszüntetési okokról és a végrehajtás befejezéséről a végrehajtást elrendelő hatóságot értesíti. 78. A végrehajtási jog elévülése 138. § <i>[A végrehajtási jog elévülése]</i> (1) A végrehajtási jog a teljesítési határidő utolsó napjától számított három év elteltével évül el. Törvény vagy kormányrendelet ennél rövidebb elévülési határidőt is megállapíthat. (2) Nyugszik az elévülés a végrehajtás felfüggesztése, a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmény, és a pénzfizetési kötelezettség folyamatos végrehajtásának időtartama alatt. (3) A végrehajtás elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól számított hat év elteltével azonban a határozat nem hajtható végre.		
XII. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK 79. Felhatalmazó rendelkezések 139. § [A Kormány számára adott felhatalmazások] Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a) az eljárási költségek körére, a költségmentesség megállapítására, valamint az iratbetekintéssel összefüggő költségterítés		Az Ákr. felhatalmazó rendelkezései az SZTNH előtti eljárásokkal összefüggésben nem bírnak jelentőséggel.

mértékére és a költségek megfizetésére, b) a közérdeken alapuló kényszerítő indok esetén az ügyben közreműködő szakhatóság kijelölésére, c) összehangolt védelmi tevékenység esetén, e törvény rendelkezéseitől eltérően, a hatásköri és illetékességi vitára, az illetékességi területen kívüli eljárásra, a megkeresésre, az eljárás felfüggesztésére és szünetelésére, az ügyintézési határidőre és a határidő számítására, a határozatra és a végzésre, a döntés közlésére és a végrehajtásra vonatkozó szabályokat. 140. § <i>[A miniszterek számára adott felhatalmazások]</i> Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a) a közigazgatási hatósági eljárás során zár alá vett vagy lefoglalt dolgok tárolására és értékesítésére, valamint a hatósági letételre, b) az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben a közigazgatási hatósági eljárásban közreműködő tolmácsok díjazására, c) az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben a tanú és a hatósági tanú által felszámítható költségekre, valamint d) az államháztartásért felelős miniszterrel, valamint a szociálpolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben a jelnyelvi tolmácsok díjazására vonatkozó szabályokat.		
80. Hatálybalépés 141. § <i>[A törvény hatálybalépése]</i> Ez a törvény 2018. január 1. napján lép hatályba. 142. § 81. Átmeneti rendelkezések		

143. § [Átmeneti rendelkezések] (1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni. (2) E törvény végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit a) a törvény hatálybalépésekor még el nem rendelt, és b) a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell. (2a) E törvény 116. § (2) bekezdésének az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvénnyel módosított a) pontját a 2020. március 1. napját követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni. (3) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alapján kiadott jogerős hatósági döntéseket e törvény alkalmazásában véglegessé vált döntésnek kell tekinteni. E törvény alkalmazásában, ahol jogszabály a) közigazgatási hatóság jogerős döntését említi, azon a hatóság végleges döntését, b) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt említi, azon e törvényt, c) a hatóság döntésének bírósági felülvizsgálatát említi, azon közigazgatási pert, d) belföldi jogsegélyt említi, azon megkeresést, e) a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítását említi, azon a kérelem visszautasítását, f) lefoglalást említi, azon lefoglalást, illetve zár alá vételt,	117/B. § E törvénynek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvénnyel (a továbbiakban: Ákr.-Kp. Módtv.) megállapított rendelkezéseit az Ákr.-Kp. Módtv. hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.	Az Ákr. alkalmazandó szabályait, valamint az Ákr.-Kp. Módtv. által beiktatott módosításokat 2018. január 1-étől kezdődően, az azt követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni, míg az ezt megelőzően indult eljárásokban továbbra is a korábbi szabályrendszer szerint kell eljárni, azaz a Ket. és az ágazati törvények együttesen alkalmazandók.
--	--	---

g) a döntés nyilvános közzétételét említi, azon a döntés közhírré tételét kell érteni. 82. A törvény hivatalos rövid megjelölése 144. § <i>[A törvény hivatalos rövid megjelölése]</i> E törvénynek más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelölése: Ákr.		
---	--	--